

RUH ve MADDE

Şubat 2019 Yıl:59 Sayı:709 ÜCRETSİZ

Dr. Bedri Ruhselman'ın Hayatı

Bilyay-MTIAD

Psikoloji Değişti!

Psikolog Bilun Armağan

Tuz, Cıva, Sülfür

Rudolf Steiner

Simyacıların Efendisi

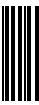
Fatih Küçükuysal

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

109

SEVGİLİ OKUYUCULAR

BİLYAY ATÖLYE

13-14 Nisan 2019
Cumartesi-Pazar
10:00 - 17:30 ÜCRETLİ

Mark Wentworth ile
İÇİMİZDEKİ TANRIÇA

- **Aphrodite** Güzellik ve Sanat Tanrıçası
- **Artemis** Macera ve alternatif hayat tarzlarının Tanrıçası
- **Athena** Şehrin Tanrıçası, modern dünyanın kariyer kadını
- **Demeter** Mutfak ve doğumun Tanrıçası
- **Hera** Gelenek ve ailenin Tanrıçası, gerçek bir aile reisi
- **Persephone** İki dünya arasında yürüyen vizyonerlerin Tanrıçası
- **Hestia** Dünya ve Evin Tanrıçası

Hangi nedenle bir kadın doğal bir ev hanımı iken, bir diğeri önceliği kariyerine verir? Neden bazı alanlarda kendimizi güvende hissederken bazılarında rahatsızlık hissediriz?

Ve neden başarısız ilişkiler seçer, nefret ettiğimiz işlerde çalışır veya hayallerimizin peşinden gitmeye direniriz? Evet, hepsi içimizdeki Tanrıçalara uzanır; tek yapmamız gereken onu azat etmekve lehimize çalıştığından emin olmak

Bu neşeli, eğlenceli ve derin bir içgörü kazandıracak olan atölye çalışması, hikaye anlatıcılığı, renk ve psikolojiyi kullanarak, davranış kalıplarımızı ve kişilik özelliklerimizi analiz etmemizi sağlayacak olan Mark Wentworth tarafından sunulacaktır.

Atölye Çalışması sürecinde, kendinizi bir veya birden fazla Tanrıça ile özdeşleştiriyor bulacaksınız :

**Bir kez İçinizdeki Tanrıçayı keşfettiğinizde,
kendinizi, olumlu değiştirmek
yönünde daha iyi anlarsınız.**

KALBİ uyanık tutmak, tabirini kullanır Dr. Bedri Ruhselman. Vicdanı kullanmak için olaylarda farkındalık yaşamak ve uyanmak gereklidir. İdrakte uyanış, aydınlanma ve genişleme yaşayan insan; vicdanının sesini dinleyerek hareket etmek için bir fırsat yakalar. Uykuya yenik düşmek çok kolaydır. Maddenin cazibesi ve yatay etkileri kolayca bizi rutinlerin içine çeker.

Rutinler zaman zaman bizi uyuşturur, otomatizmaya bağlar. Başta insanlık için otomatizma gerekli olsa da, artık aşılması gereken aşamalardan biridir. Yarı idrakli olmaya doğru ilerlemek çaba göstermekten ve uyanık olduğumuz zamanların süresini artırmaktan geçiyor.

Kişinin kendini gözlemlemesi tüm öğretilerde önemli bir araç olarak verilmiş. Eşkoşmalardan kurtulmak için öncelikle neyle özdeşleşme yaşandığının farkında olması gerekir insanın. Sonra onun üzerinde maksatlı olarak çaba gösterir. Kırmaya çalışır tekrarlanan döngülerini... Duygularını, düşüncelerini, hislerini gözlemler. Gerçekte onlar olmadığını fark eder. Hep bunların ötesindedir gerçek varlığı. Rüyalarda aleminin gerçekliğini fark eder. Öyle anlar gelir ki yaşam mı gerçek, rüyalar alemi mi gerçek karıştır.

Öz varlığının sesi sezgileri arasındadır. Kalbinden yansır... Akıl devreye girer, "saçmalama" der. Varlık boyutları arasında gezinmelerine kalp ile beyin arasındaki çelişkilerle devam eder. Ta ki "kalbi uyanık" seviyeye varıncaya kadar. Akıl ve kalp arasında bağlantı kuruncaya kadar...

Etkiler, olaylar basıncını artırdı. Son dönemin verimli zamanlarının hakkını vermek için öz varlığının ve onunla vazifeli varlıkların baskıları da yukarıdan basınçlarla insanları zorluyor. Her yönlü uyanma, her yönlü "kıyam" sarsıntılarını varlığımızda sürdürüyor. Farkında olanlar için sevinç, otomatik olanlarda acı yaratan bu süreçlere daha da fazla şahitlik edeceğiz gibi görünüyor. Sarılacağı tek can simidinin vicdanı olacağını bilenler için hidrojen alemini bitirmek sevinçli bir haldir ve özgürleşmedir.

Mart başından itibaren salı konferanslarımız ve tanıtımlarımız Youtube'da canlı yayınlanacak. MTIAD ve Bilyay Vakfı'na abone olmayı ve takip çanını işaretlemeyi unutmayınız. İlk canlı yayılımızı Dr. Bedri Ruhselman'ı anmak için 18 Şubat Pazartesi gerçekleştirdik. Youtube arşivimizden tekrar izleyebilirsiniz.

İlâhî Nizam ve Kâinat kitabı ücretsiz ONLINE okumalarımız her Pazartesi 21.00-22:30 arasında Perculus sisteminden devam ediyor. Geçmiş oturumlara erişim de mümkün. ilahinizamvekainatonline@gmail.com adresine mail atarak kayıt olabilir ve şifre edinebilirsiniz.

Selam ve sevgilerle.

Ruh ve Madde

İngilizce-Türkçe çeviri yapılacaktır.

Kayıt ve detaylı bilgi için
bilyay@bilyay.org.tr

Saadet Er 0-212-2431814

Yeri Masnugalip Sok. Pembe Çıkmazı.
Zarifi Ap. No: 4 D:6 Beyoğlu/İstanbul

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Genel Yayın Yönetmeni

K. Levent KOSOVA

Teknik Sorumlu

Dilek YILMAZ

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama

Gülşah ÇAPRAK

Kapak

Ferda TULUNTAŞ

Dizgi

Ruh ve Madde

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

ISSN 1302-0676

ŞUBAT 2019 Sayı: 709 Cilt: 59

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY)**

Vakfi'nin bir kuruluşu olan **Bilyay Yayıncılık**

Eğitim ve Sağlık Hizmetleri Ltd. tarafından her ay

yayımlanmaktadır.

Bilyay Yayıncılık yönetim merkezi:

Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6

34433 Beyoğlu İstanbul

Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45

Faks 0212.252 07 18

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI

hakkında bilgi almak için

web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.

<http://www.bilyay.org.tr>

<http://www.bilyayayincilik.com>

<http://www.bilyayakademi.net>

e-mail: bilyay@bilyay.org.tr

info@bilyayayincilik.com

Reklam Fiyatlarımız:

Arka Kapak (renkli) 500 USD

Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD

Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD

İç Tam Sayfa 150 USD

İç Yarım Sayfa 100 USD

1960 yılında ilk baskısıyla sizlerle buluştuğu günden

bu yana hiç aralıksız 58 yıl her ay baskıyla hayat bulan

Ruh ve Madde Dergisi, 2018 Şubat ayı itibari ile

<http://www.bilyay.org.tr> adresimizde online ve ücret-

siz olarak sizlerle buluşmaya devam edecektir.

İçindekiler

4 **Olayların Arkasındaki Ahenk** Dr. Bedri Ruhselman

10 **Hayatının Detaylarıyla Dr. Bedri Ruhselman**

20 **Psikoloji Değişti!** Psikolog Bilun Armağan

22 **Simyacıların Efendisi** Fatih Küçükkuysal

24 **Tuz, Cıva, Sülfür** Rudolf Steiner

1. Bölüm

30 **Bedensel Ölümden Sonra Hayatta Kalma ve**

Parapsikolojinin Gelişimi Carlos S. Alvarado

3. Bölüm

39 **Etkinlikler**

İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT'TAN SEÇMELER

Olayların Arkasındaki Ahenk

*Dr. Bedri Ruhselman
tarafından derlenmiştir.*

GÜNEŞ Sistemi'mizin en ileri gezegeni Dünya'mızdır, Dünya küresidir. Ve zannedildiği gibi, mesel. Merih'te (Mars) veya sistemin diğer gezegenlerinde veya Güneş'inde Dünya'dakinden daha ileri varlıklar yoktur. Çünkü gerçekten Güneş Sistemi'mizin ileri gezegenlerinden biri de Merih olduğu halde, buradaki varlıklar Dünya'dakilerden daha az ileridir.

Sistemimizin en geri gezegenlerinden biri Plüton'dur. Bu gezegenin en ileri varlığı, Dünya'mızın en geri varlığı olan küf'ten daha geridir.

Yine, Güneş de sistemin geri bir küresidir. Aslında Güneş maddesinin bu basitliğinden dolayıdır ki, manipülasyonu kolay olduğu için, sistemin gezegenlerini ve özellikle Dünya'yı idare eden vazifeliler, daha ziyade Güneş'te bulunurlar. Fakat söylediğimiz gibi, bu vazifeliler gezegenlerde de dolaşabilirler. Ve her kürede vazife görebilirler.

Demek ki Güneş Sistemi'mizde, hidrojen aleminin gelişim aşamalarını tamamlayıp oradan diplomasını alarak üst aleme terfi edecek varlıkların toplandıkları yer, Dünya'dır. Dünyamız, Mu devrinin kapanışının ardından geçen yetmiş bin yıl boyunca, artık bu devredeki vazifesini bitirmek üzere bulunan, üzerinde taşıdığı insanlara, layık oldukları alemlerin kapılarını açmak ve imkanları tükenmiş hidrojen alemi kapısını da arkalarından kapamak hazırlıklarına başlamıştır.

*
* *

Dünya hayatı baştan başa "hareketler ve olaylar karmaşası"dır.

Bu olayların içine dalmış ve saplanmış olan insanlar, etraflarında bazen birbirlerine zıt olaylar, çeşitli uygunsuzluklar görebilirler ve bunları da birer düzensizlik sanırlar. Fakat bu görüş yanlıştır ve özellikle nedensellik prensibi hakkındaki bilgi eksikliğinden doğan, olayları yanlış yorumlamanın bir sonucudur.

Olayların sonuçlarını nedenlerine başlamaya yardım eden bir bilgi kudretiyle dünyaya bakanlar, onun en

küçük zerresinden bütününe kadar her durumunda, her olayında, her varlığında muazzam bir ahengin, nizamlı bir tertibin mevcut olduğunu görmekte gecikmezler. Nedensellik başlarının nizamlı ve tertipli oluşları, büyük evren ahengini meydana getirirler. O halde bu ahengi gözlemleyebilmek için; her hareketin ve olayın direkt ve endirekt olarak sonsuz bağlarla birbirine bağlı bulunduğu sezgisini insana veren, bütün olaylar arasındaki nedensellik ve neden ilişkilerini düşünmek ve bu sahada bir şeyler görmeye, duymaya çalışmak gerekir.

Bu düşünüş ve görüşü sağlamak için, alemde hiçbir şeyin nedensiz olmadığı, her şeyin bir sonuca bağlandığı hakkında daha önce verdiğimiz bilgiyi tekrar gözden geçirmek lazımdır. Orada nedensellik prensibi hakkında yeterli derecede bilgi vermiştik. Bu prensibi esas tutup dünya hayatını inceleyenler, orada, biri diğerini sonuçlandıran ve başkası da öbürünün nedeni olan, birbirine bağlanmış birçok olayı ve oluş halini, zincirleme ve ahenkli bir akış içinde görebilirler. Bu akıştaki tertipler, nizamlar ve büyük maksatlara doğru ilerleyen hareketler, insanlara, alemdeki büyük ahengin mevcudiyetini bütün kudretiyle hissettirirler.

Küçük bir kuş yumurtasını ele alınız! Tek başına ele alınan bu basit kuş yumurtasının, büyük evren ahengi içinde muazzam sonuçlarla birbirine bağlı, çok tertipli ve nizamlı sayısız durumları vardır. Yumurtanın bu büyük ahenge bağlı olan hayatını izleyelim:

Bu yumurtadan zamanla küçük bir yavru meydana gelecektir. Bu yavrunun

meydana gelmesi için de, onun bir süre, belirli bir sıcaklık derecesinde korunması gerekir. Bunun için, dişi bir kuşa yukarıdan, bu işle vazifeli olan bir plandan bazı tesirler gönderilir. Bu kuş, bu tesirlerin altında bazı içgüdülere sahip olur. Bu içgüdüler sonucunda yumurtanın üzerinde bir süre sebatla oturur.

Bedeninin ısısıyla onun içindeki tohumun bir yavru kuş halinde yetişmesini sağlar. Buraya kadar sıraladığımız, neden-sonuç zincirinin birkaç halkasını yürüten tertip ve nizam apaçıktır. Bu, büyük bir ahengin ifadesidir.

Yumurtadan çıkan ve koca evrenin i.inde bir damla bile olmayan kuş yavrusunu hiçe saymak, hatta küçümsemek çok yanlıştır.

Unutulması ki bu yavru da, evrenin bir parçasıdır ve yaşaması ve büyümesi için evren mekanizmasının onun hesabına düşen cüzleri (parçaları), sürekli olarak çalışmaktadırlar. Nitekim, yumurtadan yeni çıkan yavru, henüz basittir, deneyimsizdir, acemidir. Uçmasını bilmez, yemesini bilmez, düşmanlarını tanımaz, tehlikeleri görmez, gıdasını nerelerden, nasıl sağlayacağını belirleyemez. Dolayısıyla, eğer o, dünyaya gelir gelmez böylece kendi haline bırakılıverirse, yaşayamaz, ölür. Oysa onun yaşaması, birtakım işler görmesi gerekiyor. Şu halde, bu işleri ona öğretecek ve yaptıracağı birisine ihtiyaç vardır; bu birisi de yine, onun dünyaya gelmesine yardım

eden dişi kuş olacaktır. Fakat bu dişi kuş, bunu düşünemez ve yavrusunun bu ihtiyacını takdir edemez. O zaman, tekamül nizamında vazifeli olan varlıkların müdahalesi başlar ve ona öyle tesirler gönderilir ki, o tesirlerin meydana getireceği içgüdülerle ana kuş, bu defa canını dahi tehlikelere atarak, yavrularını beslemek, onları -kendilerini kurtarabilecek duruma gelinceye kadar- yetiştirip büyütme zorunda kalır. Yavru kuşun yaşamasına ve bunun için de dişi kuşa yukarıdan tesirlerin gönderilmesine gerek vardır. Çünkü o yavru, dünyaya, kendi varlığının dünyada kuş halindeki gelişim ihtiyacını gidermek için gelmiştir.

O, bu sayede dünyadaki kuş bedeninin bütün icaplarını yerine getirecek, görgü ve deneyimlerini -otomatik bir mekanizma içinde- kazanacak, .evresindeki diğer varlıklar ile olan ilişkileri sayesinde de, onların bazı tatbikatlarına vesile olacaktır. Bütün bu işler için gerekli olan tertipler, vazifelilerin yardımıyla kurulacak ve kuş böylece dünyadan alacağını almış, vereceğini vermiş bulunacaktır.

Bütün bunlar olup bittikten sonra, artık onun kuş bedenini bırakması gerekir. Çünkü o, şimdi, daha ileri bir gelişim imkanına kavuşmak ihtiyacını duymaya başlamıştır. Bu imkanı sağlamak için yeni bir tertibe gerek vardır. Onunla vazifeli olanlar, bu tertibi de yoluna koyarlar. Başka bir bedene girmek üzere dünyadan ayrılması icap eden bu kuşu, dünyadan uzaklaştıracak çeşitli vasıtalarla -

diğer varlıkların da tekamül ahengine- en uygun olanına başvururlar. Mesela, o sıralarda günlerden beri yiyecek bulamamış, a. kalmış, yaşaması icap eden bir kedinin de bu olaydan yararlanması, yukarıdaki tertip mekanizmasına pekala uygun gelir. Dolayısıyla, vazifeli tesirler, o aç kalmış kediye inmeye başlar ve o kuşu yemek yolundaki faaliyetlere onu sevk eder. Kedi, bu sayede hem karnını doyuracak, hem de kediliğinin kendisine kazandırması icap eden bazı melekelerini geliştirecektir.

Aynı tesirler, artık dünyadan ayrılması icap eden kuşa da iner, kuşu kedinin tam bulunduğu yere sürükler. Bu tesirlerin altında kuşun gözü kediyi görmez, doğruca kedinin kolayca uzanabileceği yere konar.

Kedi, kuşu yakalar ve yer. Şimdi olayın akışı diğer bir kola, yani başka bir varlığın planına da ayrılmış oldu.

Fakat onu bırakalım, kuşun sonuna devam edelim! Biz kuşun yumurtadan çıkıp ölüncüye kadar geçirdiği hayat olaylarından ancak birkaçını ele aldık ve bunların ne kadar mükemmel bir tertiple, belirli maksatlara doğru ilerleyen neden-sonuç başlarını ve tertiplerini gösterdik. Onun, bundan başka, kendisine özgü maşer. planında bitki, hayvan ve hatta insanlar ile direkt veya endirekt olarak diğer birçok ilişkisi bulunabilir. Bütün bunlar, genel gelişim ahenginin çerçevesini kıl kadar aşmadan devam ederler. Bunlar içinde, "iyi" görünen haller olduğu gibi, yemini elde etmek için yere konan kuşçağızın canavar bir kedi tarafından durup dururken

parçalanması gibi, görünürde "kötü, bozucu, düzensiz" görünen haller de vardır; ama yukarıki bilgiden sonra, burada ahenksizlik değil, aksine, ahengin ve tertibin en mükemmel mekanizması gözlemlenir. Çünkü bu tertipler sayesinde bu kuş, artık daha üstün ve gelişime daha müsait, diğer bir bedende dünyaya gelecektir. Şimdi bu varlık, imkanı daha bol diğer bir hayvan bedeninde dünyaya gelmek üzere, yukarıda söylediğimiz tertiplerle dünyadan ayrıldıktan sonra, onun için yine, analar, babalar, yetiştiriciler, çevreler, iklim şartları, yardımcıları vs. her şey hazırlanır. O varlığın gelişimi için neler gerekiyorsa, onlar, vazifelisi tarafından çeşitli tertipler, nizamlar dahilinde meydana getirilir. O varlığın otomatik olan maşer. planına girecek gerek kendi türündeki, gerek diğer türlerdeki varlıklar ile çeşitli ilişkilerini belirlemek ve tespit etmek üzere, tertipler ve nizamlar birbiriyle ayarlanır. Mesela, o bir köpek olacak ise, köpek hayatındaki gelişim imkanlarını hazırlayan tertipler arasında, kudurarak ölmesi icap eden bir insanın o köpeğe sahip olması da sağlanır.

Bütün bunlar dünyadaki genel tekamülü yürüten büyük nizamın ahengi içinde cereyan eder. Köpeğin vakti gelmiştir. Ölecektir. Plan gereğince köpek kudurur. Bu sırada onun sahibi olan insan da dünyadaki işini bitirmiş, yeni bedenlerde gelişimine devam etmek üzere

dünyadan ayrılacak duruma gelmiştir. Yine tertip ve plan gereğince, kuduran köpek onu ısırarak, kudurtacak ve böylece ikisi de ölecektir. Bütün bunlar birbirine bağlı, büyük ahenk içinde yürüyen tertiplerdir.

Görülüyor ki, şu varlığın ilk önce basit bir yumurta hayatındaki çevre ile olan ilişkilerinde, sonra kuş hayatındaki kedi, daha sonra da köpek hayatındaki insan hikayelerinde birbirine zıt yönlerde, sakat gibi görünen hayat yürüyüşü, aslında, genel tekamül ve gelişim ahengine uygun, düzgün bir yürüyüş izlemektedir. Bu yürüyüş de, yetişkin bir kuş analık vazifelerine ait ilk içgüdülerin hazırlıklarını kazandırmış, kuş bedeniyle bir kedinin yaşamasını ve bazı melekelerinin gelişimini sağlamış, köpek bedeniyle bir insanın kudurmasına neden olarak onun bireysel ve maşeri planında birtakım sonuçların meydana gelmesine neden olmuştur. Bunların hepsi, bu varlıkların tekamülleri için muhtaç oldukları en gerekli durumların meydana gelmesi içindir. İşte bu hal, büyük ahengin dünyaya ait tezahürünün küçük bir parçasıdır. Birbirine aykırı görünmesine rağmen tek bir gayeye doğru yürütülen bu tertipler, aslında, büyük tekamül nizamının, dolayısıyla evren ahenginin icaplarındandır.

Basit bir yumurta iken ele aldığımız bu varlığın, böyle sayısız bedenler içinde sayısız, diğer varlıklar ile sonsuz ilişkiler ve bağlar kura kura, gittikçe irtibat sahasının kapsamını arttırarak, nihayet günün birinde bir insan bedenine yükselerek, onu kullanabilecek kudrete erişmesi, bu ana gelinceye kadar çevresi ile olan

milyarlarca ilişkilerinde evrende milyarlarca olayı meydana getirmesi ve bu olayların kıl kadar şaşmadan birbirine bağlı olması, birbirini desteklemesi; bu ahengin nizamlı tertiplerinin en canlı gözlemine meydana getirir.

Bu insanın, çevresiyle, ailesiyle, dostlarıyla, diğer insanlarla, cemiyetle, ulusla, nihayet, direkt veya indirekt bütün beşeriyetle kuracağı maşeri planlar içinde, sayısız ilişkileri, bağları, tesirleşmeleri olacak ve insanlığının bütün hayatları boyunca devam edecek bu bağlar, ilişkiler, tesirleşmeler, sayısız tertipler ve kombinezonlar içinde, bütün insanlığı ve hatta evreni ilgilendiren sonuçlar doğuracak ve onun artık evrensel olan sonraki hayatı da, evren ahenginin nizam ve tertiplerine tam bir mutabakat halinde, Ünite'ye doğru ilerleyecektir. Burada göstermiş oluyoruz ki, basit bir kuş yumurtasının evrensel bir varlık haline gelinceye kadar yürüyeceği yol üzerinde, onun, bireysel planlarına bağlanmış maşeri planı olacak; o maşeri planın diğer maşeri planlar ile direkt veya indirekt tertiplerde ve nizamlarda ilişkileri kurulacak; bütün bu bireysel ve maşeri planların icaplarına uygun çeşitli çevre ve doğa şartları mevcut olacak; bu şartlarla bu planlar ayarlanacak; bu ayarlamalarda, nizamlaşmalarda ve ahenkleşmelerde dereceleri çok değişik, kimisi tümüyle otomatik, kimisi yarı idrakli, kimisi tam idrakli bir sürü vazifeli varlık vazifelenerek çalışacak ve bunların üstünde yüksek, üstün vazife planı varlıkları birer idareci olarak Ünite'den aldıkları icap direktişerine göre, kendi direktif ve kontrolleri altında onları sevk ve

idare edecek; nihayet, o basit yumurta, günün birinde büyük vazife planının idare mekanizmasında diğerleri gibi rol almış kudretli bir varlık haline girecektir.

Burada, bu basit kuş yumurtasının çok ilerilerde büyük bir vazifeli varlık haline gireceğini gören ve daha, basit bir yumurta halinde iken, onun bu yüksek durumunu sağlayıcı, gerekli ilk hazırlıkları tertip edebilen ve belirleyebilen kudret, o büyük ahenkten gelmektedir. Yani, bir varlığın milyarlar ve milyarlarca yıl sonra gelecek durumlarının ilk hazırlıklarının belirlenerek, kıl kadar şaşmadan bu hazırlıkların hedefine doğru yürütülmesi, ancak büyük ahengin kudretiyle mümkün olabilir.

Artık açıkça görülebiliyor olmalıdır ki, bütün bu faaliyetler, evrende tekamülü hedef alan ve evreni bütün olaylarıyla bir "tek oluş"a bağlayan ilahi nizamın büyük ahengi içinde cereyan etmektedir ve dünya varlıklarının tek yönlü, kısır idrakleri karşısında genellikle "menfi" görünüşlerine rağmen, bu nizam, tam ve şaşmayan bir ahenk içinde akıp gitmektedir.

Bütün varlıkların gelişim ve tekamüllerine ait hareketler, ancak bu evren ahengi içindeki nizamların, tertiplerin ışığı altında yürüyebilir. Her tertip, her olay; ilahi icabın belirışı olan evren ahenginin bütün varlıkları kapsayan tekamül zaruretlerini karşılar. Şu halde, evrenin bütün alemlerinde olduğu gibi, bu ilahi icabın kapsamına giren dünyamız da, elbet bu büyük ahengin içindedir.

Dolayısıyla, bir kuşun aç bir kedi tarafından parçalanması, hem kuşun, hem de kedinin gelişimi için ne kadar gerekli ve evrenin tekamül planı

ile ne kadar düzenli bir olay ise; bir devlet başkanının şu veya bu gibi görünürdeki nedenlerle bir ulusu savaşa sürüklemesi, birçok insanın ölümüne neden olması, birçoklarının açlık, sefalet, ıstırap içinde kalmalarına yol açması, bütün bu işe karışmış olan varlıkların ayrı ayrı paylarına düşen gelişimleri için o kadar gerekli ve evrenin genel tekamül planında da o kadar ahenkli bir olaydır. Bunların birincisinde hem kuş, hem kedi, yüksek gelişim hedeflerine varmak için bu işe nasıl otomatikman sürüklenmişeler, ikincisinde de, bu başkan ve onun peşine takılanlar, aynı yoldaki büyük hedefe doğru kurulmuş ahenge, öylece otomatikman katılmış bulunmaktadırlar. Bütün bunların sonucunda elbette, sayısız gelişim hamleleri alınacak, sonsuz ilerleme imkanları o insanların önlerine açılmış olacaktır. Buradaki boğuşmaların, kırışmaların, vuruşmaların perişan, ahenksiz, bozuk ve düzensiz görünen manzarası; hakikatte, insanların idraklerinin üstünde bir tertiple, onların layık oldukları ve istedikleri ıstıraplı, azaplı, işkenceli yollardan gelişim imkanlarını sağlayan, ahenkli bir durumun ifadesidir. □

İlâhî Nizam ve Kâinat'ın günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısından alınmıştır.

Hayatının Detaylarıyla...

Dr. Bedri Ruhselman

TÜRKiYE'DEKİ Metapsişik biliminin öncüsü olan Dr. Bedri Ruhselman, 1898 yılında, İstanbul'un Fındıklı semtinde, Setüstü'ndeki kendi evlerinde dünyaya geldi. Ruhselman'ın soy kütüğü, Kafkasya'da yaşayan Çerkezlerin Şapsığ koluna kadar uzanır. Babası, kıdemli yüzbaşı askeri cerrah Cemal Efendi, annesi ise Kastamonu kale kumandanı Binbaşı Hüsnü Efendi'nin kızı Safiye Hanım'dı. Ruhselman, anne ve baba tarafından asker kökenli bir aileden geliyordu. Ailece, ilkokulu bitirinceye kadar İstanbul'da Fındıklı'da oturdular. İlkokula, Şemsi Mekatip'te başladı. Çocukluğunun ilk yılları İstanbul'un Fındıklı semtinde geçen Ruhselman, 1902 yılında babasının Çanakkale'ye tayin olması nedeniyle, ilk ve ortaokulu Çanakkale'de tamamladı.

Çocukluğunun ilk yıllarıyla ilgili bir geçmiş yaşamı hatırlama olayını, Dr. Bedri Ruhselman 'ın bu yaşlardayken bir önceki yaşamını hatırladığını; onun *Ruh ve Kainat* adlı eserinin 944. sayfasından, kendi üslubuyla aktarmak istiyoruz. "Çocukluğumun hangi zamanında başladığımı bilemediğim, 4-5 yaşına kadar beni takip eden bu hatıranın o zamanki canlı tesirlerini hala az çok duyabiliyorum. Bazen bir çocuk merakı ile, bu hikayenin ne zaman meydana geldiğini anneme sorardım. O önce, bir rüya görmüş olduğumu düşünerek, bana baştan savma cevaplar vermekle yetinmişti. Fakat bilahare devam eden ısrarlarım karşısında, nedense bazı endişeler duymaya başlamış ve beni şiddetle tehdit ederek böyle şeyleri konuşmaktan menetmişti. Beş yaşından sonra bu hatıralar yavaş yavaş kuvvetini kaybetti ve geride, canlı sahneler yerine sönük ve silik birtakım klişeler kaldı.

Bu hikaye aşağı yukarı şu idi: Ben yine bir çocuktum fakat başka bir çocuktum. Annem ve diğer 2-3 kardeşimle beraber (O tarihte yalnız bir kardeşim vardı!) bir seyahatte bulunuyoruz. Denizdeyiz ve bir kayığın içindeyiz. Yanımdaki annem ve kardeşlerim şimdikilere hiç benzemiyor. Büyük bir limandayız. Bu limanda bir manzara var ki, benim merakımı en çok uyaran da bu oluyor. Zira bu, mutad olarak gördüğüm şeylere benzemiyor fakat bana aynı zamanda çok yakın ve mutad görünüyor. Deniz üzerinde veya sahillerde büyük tesisata bağlı ve asılı duran terazi kefelere gibi birtakım şeyler var ama bunların üzerinde silahlı adamlar duruyorlar ya da bazı şeyler yapıyorlar. Nihayet büyük makineler, kalabalık sahiller ve birçok görmediğim insan içinde hatıram bulanıyor ve siliniyor.

Bu gördüğüm şeylerin hiçbiri, o zamanki alışılmış yaşamımda yoktu. Burası neresi idi, bu gördüğüm adamlar kimlerdi, ben buralara ne vakit gitmişim? İşte o zamanlarda kafamı işgal eden meseleler bunlardı. Acaba bu, gerçekten bir rüyanın izlenimi miydi? Bu mümkündür, bir çocuk birçok rüya görebilir. Fakat gördüğüm rüyalarından hiçbirisi

bende bu ölçüde içinde yaşanmışçasına canlı bir sahne izlenimi bırakmamıştı. Bununla beraber, eğer elimde yalnız bu sözünü ettiğim belirsiz ve her yoldan açıklanabilir şahsi çocukluk hatıramdan başka, daha kuvvetli ve müspet diğer çocuk hatırlamaları olmasaydı, yukarıda yazdığım hikayeler üzerinde bir saniye bile durmak istemezdim. Fakat elimizde, yetkili bazı kişiler tarafından saptanmış öyle örnekler var ki, bunları inceledikten sonra, 'gevezelik yapan' veya 'rüyalarını anlatan' çocukların öyküleri karşısında uyanık olmamızın gerektiğini takdir etmekte gecikmeyiz."

Ruhselman on yaşındayken, müziğe olan ilgisi nedeniyle alaturka keman dersleri almaya başlar. Keman derslerini veren hocası Kazım Efendi'ye göre, müziğe olan yeteneği çok fazladır. On iki yaşındayken, kendisi için bir dönüm noktası oluşturacak kadar önemli bir şey olur. Ruhselman'ın eline Gayret Kitabevi'nin sahibi Mösyö Garbis'in *Cinlerle Muhabere* (Haberleşme) adlı küçük cep kitabı geçer ve onu gizlice okumaya başlar. "Gizlice okur," diyoruz çünkü babası bu tür konularla ilgilenmesini kesinlikle istememektedir. Ama meraklı küçük Ruhselman, tavan arasında kendi kendine ufak celse denemeleri yapmaya başlamıştır bile.

Hatta bir gün, okuduğu kitaplardan birinde, ölen insanların kabir azabı yaşadıkları bir dönemin olduğunu ve imamın mezar başında talkın vermesinden sonra bazı olayların ortaya çıktığının yazılı olduğu bir bölüme rastlar. Bu konu onun son derece ilgisini çeker. İşin gerçeğini

anlamak için bir cenazenin peşine takılır, kabristana gider ve orada sabahlar. Anlatılanların aslını öğrenmek isteği, 10-12 yaşındaki Ruhselman'ın korkularını bile yenmiştir. Ruhsal olaylara olan ilgisi böylelikle başlamış olur.

Bedri Ruhselman on beş yaşına geldiğinde, bu kez babasının ve onun bazı arkadaşlarının yanında, ilk celse deneyini yapar. Kendisinin belirttiğine göre, bu celsede bir savaşın çıkacağı söylenir. Nitekim 1914'te, Birinci Dünya Savaşı patlak verir. Bu nedenle ailesi, Ruhselman'ı bir denizaltı ile İstanbul'a yollar. Bundan böyle lise öğrenimine Kabataş Lisesi'nde devam edecektir. Ruhselman, lise eğitimi sırasında aynı zamanda keman dersleri de almaktadır. Hocası ise, o dönemde İstanbul'da bulunan üstat kemancı Bay Braun'dur. Ruhselman keman alanında o kadar ustalaşmıştır ki, hocası bazı prenlere Ruhselman'dan ders almaları için referanslar verir.

1916 yılında Kabataş Lisesi'ni bitirdikten sonra Tıbbiye'ye girer. Ailesi de İstanbul'a gelmiştir. Ruhselman'ın eline o dönemlerde, *Hakikat-ı Muhammediye* adlı bir kitap geçer. Bu kitapta tüm ayrıntılarıyla cennet anlatılmaktadır. Cennete kimlerin gireceği belirtilmekte, en üst sırayı da şehit olanların alacağı vurgulanmaktadır. Genç Ruhselman bu kitaptan o kadar çok etkilenir ki, o sıralarda devam eden Çanakkale Savaşına katılmaya karar verir. Hemen askerlik şubesine gider, kaydolur ve bunu kimseye söylemez. Ertesi gün büyük bir gönül rahatlığı içinde, Babı Ali yokuşundan inerken, bir kahvenin önündeki tahta sedirde oturmuş bir adamın gazete okuduğunu görür. Tam adamın önünden geçerken, rüzgarın etkisiyle gazetenin sayfası döner ve arka sayfadaki bir ilan gözüne çarpar. Bu dikkat çekici ilanda, Aksaray semtinde

bulunan bir falcının, geleceği okuduğu belirtilmektedir.

Bu tür esrarengiz konulara zaten meraklı olan Ruhselman, bu falcıya giderek geleceğini öğrenmeye karar verir. Savaşa gidip şehit olmayı amaçlayan

Ruhselman, muhtemelen falcıdan bunun olup olmayacağını öğrenmek istemektedir. Aksaray'a falcının yanına gider, onu bir odaya alırlar. Saatlerce bekler; ne gelen vardır, ne de giden. Neden sonra çok yaşlı, sakallı, titrek bir ihtiyar, değneğine dayana dayana gelir, karşısında durur ve Ruhselman'ı görür görmez yarı trans durumunda bağırmağa başlar: "Cerrahın oğlu, cerrahın oğlu, ne cenneti? Deli misin sen? Cennete gideceğin yok. Sen bu işten vazgeç ve eğitimini tamamla. Haydi kalk, yıkıl karşımdan."

Anlattığına göre, Ruhselman o anda bir korkuya kapılır. Küçük bir çocuk olarak, büyük bir moral bozukluğu ve düş kırıklığı içinde oradan ayrılır ve yolda düşünmeye başlar. Bu falcı adam babasının işini, kendisinin öğrenci olduğunu, askere yazıldığını ve cennete gitmeyi düşündüğünü bir anda söylemiştir. Heyecan içinde fırlar, olup biteni kavramıştır, eve gelir. Durumu ailesine anlatır. Evde bir telaş başlar çünkü biraz sonra saat dokuz olacak ve Ruhselman'ın gidip askerlik şubesine teslim olması gerekecektir.

Bedri Ruhselman'ın yüzbaşı olan dayısı onu alır ve o sıralarda subayların

gelip gittiği, Sirkeci'deki Meserret Kahvehanesine götürür. Oradaki birkaç subayla birlikte, ne yapabilecekleri konusunda konuşmaya başlarlar. Masada bu tartışma sürerken, ilginç bir olay olur. Yan masada oturan bir subay konuşmaları duymuştur. Masaya dönerek ne olduğunu sorar. Dayısı olan biteni anlatır ve çaresiz kaldıklarını söyler. Çakmak mavisi gözleriyle bunları sessizce dinleyen subay başını sallar ve genç Ruhselman'a dönerek şunları söyler:

"Oğlum, duyguların çok güzel. Vatan için ölmek şereftir ama sen çok gençsin ve okuyorsun. Evet, milletimizin askere ihtiyacı var ama okumuş insana daha çok ihtiyacımız var. Savaşta insan bir kere ölür ama okumuş bir insan yaşayarak, vatanına her gün hizmet eder. Sen de eğitimini tamamla ve milletine bu yolda hizmet et!" Sonra cebinden bir kart çıkarır. Üzerine bir şeyler yazar ve "Bunu Savaş Bakanlığındaki şu şahsa verin ve bu çocuğun adını sildirin," der. Dayı ve yeğen sevinçle kartı alırlar. Kartın üzerinde şu isim yazmaktadır: Miralay Mustafa Kemal. Tüm yakınlarına sonradan anlattığına göre, bu olay Ruhselman'ı çok etkileyecektir.

1920 yılında Ruhselman, Tıp Fakültesinin dördüncü sınıfındadır. Bu arada da keman dersleri devam etmektedir. Özellikle Adli Tıp hocası Saim Ali Bey, onun müzikteki başarısını çok desteklemektedir. Müzik sevgisi daha ağır bastığı için, Ruhselman Tıbbiyeyi bırakmaya karar verir. Hedefi, Avrupada müzik eğitimi görmektir. Ancak bunun için para gereklidir. Sonunda o da bulunur. O dönemin geleneklerine göre, Kadıköy Bostancıda oturan Mısırlı bir prenses, Ruhselman'ı himayesine alır ve ona mali yardımı sağlar.

Dr. Bedri Ruhselman, 1920'de Prag'tadır. Konservatuarı bitirdikten sonra, "Meister Schule"nin yani Virtuöz

Okulunun sınavlarına girer ve çok zor olan bu sınavı vermeyi başarır. Son sınıfın ikinci yarısına kadar bu okula devam eder. Gayet parlak derecelerle ilerleyerek, keman dalında virtüözlük derecesine yükselir. Bedri Ruhselman, Prag'daki müzik eğitimi sırasında tanıştığı bir kişiden, Ruhçuluk konusundaki ilk bilgilerini alır. Bu eğitimin yanı sıra, metapsişik araştırmalara da başlar. Fransızca, Almanca ve biraz da İngilizce bilmenin verdiği avantajla, teorik Ruhçuluğu dünya literatüründen çok iyi izleyebilmektedir. Allan Kardec, Gustave Geley, Charles Richet, Leon Denis gibi klasik Ruhçuluğun öncülerinin yazmış olduğu ciddi eserleri iyice inceler. Ruhselman kitaplardan okuduklarını uygulayarak hipnotizmi öğrenir.

Bu arada, kendisine mali destek sağlayan prensesin maddi durumu bozulur. Bu yüzden virtüözlük sınavlarına giremeden, Türkiye'ye dönmek zorunda kalır. Cumhuriyetin ilanının ilk yıllarıdır.

Türkiye'ye dönen Ruhselman, Anadolu'nun çeşitli kentlerinde müzik öğretmenliği yapar. Bu dönem, 1926 ile 1935 yıllarını kapsar. Sonunda, yarıda bırakmış olduğu Tıp Fakültesine yeniden girer. Eğitimine ikinci sınıftan başlar. Bedri Ruhselman'ın, çok sevdiği müziği 1934 yılında bırakarak, çalışmalarının tüm ağırlığını spiritüel araştırmalara yöneltmesine neden olan oldukça ilginç bir olay vardır:

Ruhselman son konserini İzmir Erkek Muallim Mektebi'nde vermiştir. Paganini'nin Şeytan *Trilleri* adlı eserini çalarken, eserin ortasına doğru dinleyicilerden birinin çocuğunun elindeki balon havaya uçar. Bütün dinleyiciler konseri dinlemeyi bırakıp, büyük bir merakla balonu izlemeye başlarlar. Bu olay üzerine Ruhselman eseri yarıda bırakarak salonu terk eder ve kemanını dolabının en üst gözüne

yerleştirerek, bir daha konser vermeme kararı alır. Bu olaydan sonra müzik çalışmalarından soğuyarak spiritüalizme döner ve Tıbbiyeye tekrar girerek, kaldığı yerden tıp öğrenimine başlar. Üniversiteden mezun olduktan sonra, Profesör Frank'ın yanında uzmanlık eğitimi görür ve dahiliye uzmanı olur. Ardından İzmir'de bir muayenehane açar.

Dr. Bedri Ruhselman bu arada spiritüel araştırmalara da devam etmektedir. Teorik Ruhçuluğu çok iyi sentezleyen Ruhselman, artık uygulamalı çalışmalara geçmiştir. Ruhsal alemden ilk yüksek bilgileri, 1936 yılında ünlü müzikolog Hüseyin Sadettin Arel'in medyomluğu aracılığıyla almaya başlar. Kendisini "Üstad" adıyla tanıtan bedensiz varlık, bu celselerde oldukça yüksek bilgiler aktarmıştır. Yine bu celselerde ifade edildiğine göre, bu kadar yüksek bir ruhsal ortam ile doğrudan doğruya temas dünya üzerinde ilk kez gerçekleştirilmiştir. Bu yüksek bilgilerle, Dr. Bedri Ruhselman'ın gelecekteki bilgi çalışmalarının temelleri çok sağlam bir şekilde atılmaya başlanmıştır. Yirmi celse süren bir bilgi bağlantısından sonra, Üstad adlı bedensiz varlık şöyle diyecektir: "Bu irtibatın devamı, sizin ölçülerinize göre uzunca bir zaman sonra olacaktır." Bu uzun zaman ise tam on bir yıl sürer. Bu süre içinde Dr.

Ruhselman, verilmiş bilgilerin sentezini yapacaktır. Gerçekten de alınan bilgiler çok değerli olmuş ve Yeni Ruhçuluğun doğmasına zemin hazırlamıştır.

Dr. Bedri Ruhselman bir süre Bakırköy Akıl Hastanesi'nde çalışır ve incelemeler yapar. Doktorluğa başladıktan sonra da *Fener* adlı bir dergide yazıları yayınlanır. "Yükseltici bilgiler ve sanatlardan bahseden aylık mecmua" olarak ifade edilen bu dergi, Mart 1938'de yayın hayatına başlar. Ancak parasal sorunlar yüzünden 1938 Ağustos'unda, yani altıncı sayısında kapanır.

Dr. Ruhselman, 1940-41 yıllarında, yedek yüzbaşı rütbesiyle doktor olarak askerliğini yapar. Askerlikten sonra, spiritüalizmle ilgili çalışmalara yine devam eder. Bu arada Afganistan, Türkiye'den doktor istemektedir. Dr. Bedri Ruhselman birkaç doktorla birlikte, 1943 Mart'ında Afganistan'a gider. Doktorlar arasında, ilk Türk spiritüalistlerinden olan Dr. Sevil Akay da vardır.

Dr. Ruhselman, Kabil'deki Rıfki Sanatoryumu'nda üç yıl süreyle başhekimlik görevini yürütür. Bu ülkede çalışırken, bir ara Hindistan'a

gidip orada kalma girişiminde bulunur. Fakat İngilizler bunu kabul etmez. Afganistan'da geçen bu üç yıl içinde deneysel çalışmalarını sürdüren Ruhselman aynı zamanda üç ciltlik *Ruh ve Kainat* adlı kitabını da tamamlamaya çalışır.

1946'da yurda dönen Dr. Ruhselman, bu çok önemli eserini yayınladı. Bu kitabıyla ülkemizde, Ruhçuluğun ve metapsişik biliminin tanınmasına olanak sağlamıştır. Bu ve bunu izleyecek yayınlarına, "Neo-Spiritüalizm" adını vererek, bu alanda yeni bir ekol kurar.

Ruh ve Kainat adlı kitabında bütün ruhsal konular ele alınmıştır. Ayrıca klasik Ruhçuluktaki görüşlerle, "Üstad" celselerinin yüksek bilgileri karşılaştırılmıştır. İnsan, ruh, ötealem, tekâmül, vicdan, kader gibi önemli konular hakkında bilgiler verilmektedir. Tekrardoğuş konusu bilimsel açıklama ve örneklerle ortaya konmuştur. Bu eser ülkemizde bu alanda yayınlanan ilk bilimsel ve ciddi yayındır.

Dr. Bedri Ruhselman, 1947'de yine İzmir'de doktorluk mesleğini sürdürmektedir. Bir celse grubu kurarak ruhsal bağlantılara başlar; bir yandan İstanbul'da bulunan grupla da bağlantıyı devam ettirir. Bu arada İzmir'de, ona muayenehanesini kapattıran bir olay yaşar. Müziği bırakmaya bir anda karar veren büyük vazifeli Ruhselman, muayenehane sahibi olmayı da uzun süre yürütemeyecektir. Afganistan dönüşünde açtığı muayenehanesini, yine kendi asil karakterine uygun bir kararla kapatacaktır. Onun muayenehanesini kapatmasına neden olan olay, hekim olarak yüklendiği sorumluluk anlayışına ve Hipokrat yeminine uygun şekilde gerçekleşmiştir. Dr. Ruhselman, bir hastayı ele aldığı zaman, tedavi sonuçlanıncaya kadar, günün 24 saatinde kendisini hastasından sorumlu

addederdi. Hekim olarak onu izlerken, sanki Hipokrat yeminini az önce yapmış birine rastlamış gibi olurdunuz ya da bu yeminin, ateşten harflerle benliğine yazılmış olduğunu hissederdiniz. Tavsiyeleri ihmal edildiğinde hastasından çok üzülür ve hemen, "Eğer kendi sağlığınıza ilgili ihmaliniz devam ediyorsa, hekiminizi kaybetme tehlikenez çok yüksek." diye uyarıda bulunurdu. Bir de vizite ücreti konusunda çok rahatsız olurdu. Böyle bir öneriden adeta ödün kopar, böyle bir rica veya empozisyonla karşılaştığı zaman sıkılır ve bu sıkıntısını da hafif bir hırçınlıkla örtmeye çalışırdı. Ücret karşılığı hasta bakmaktan hep çok rahatsız olur, ücret almayı hiç içine sindiremezdi.

Dr. Bedri Ruhselman'ın doktorluğu bırakmasına neden olan birden fazla olumsuz olay olduğu biliniyor. Ama bunlardan bir tanesinin, bardağı taşıran son damla olduğunu tüm yakınları söylüyor. Yeğeni Şahap Ruhselman olayı şöyle anlatıyor:

"Bir gün muayenehanesinde oturuyorduk. Bir hasta geldi, elinde bir kart vardı. Kartı Bedri Bey'e uzattı, Bedri Bey de alıp okudu. Kartın üzerindeki yazı eski türkçeydi. Okudukça yüzü önce bembeyaz, sonra kıpkırmızı oldu. Ben olup bitene bir türlü anlam veremedim ve neler oluyor diye, dikkatle izlemeye başladım. Hastayı iyice muayene etti ve 'Sende gizli sıtma var, sana şimdi kinin yazacağım; bunun ya hapını yut ya da sağlık ocağında iğnesini yaptır. Kısa zamanda sapaş sağlam olur, sağlığını kavuşursun. Hiç merak etme, ciddi bir şeyin yok.' dedi. Adamcağız, 'Aman doktorcuğum, Allah senden razı olsun.' diyerek ellerine sarıldı ve derdini anlattı: 'Ben yıllardır Aydın'la İzmir arasında gidip geliyorum. Bana büyük bir hastalığım olduğu ve bir türlü anlayamadığı söylendi. Siz gizli sıtma

diyorsunuz, sakın bir yanlışlık olmasın.' Dr. Ruhselman, 'Madem inanmıyorsun, sen git bildiğin gibi tedavine devam et ama bana kalırsa, sen hasta filan değilsin, şu kininleri al, hiçbir şeyin kalmaz.' dedi. Hastayı gönderdikten sonra da büyük bir üzüntü içinde bana kartı okudu. Kartta şunlar yazılıydı: 'Aziz kardeşim Bedri. Gönderdiğim hasta Aydın'ın eşrafındandır. Ben senelerdir bu hastayı tedavi ediyorum, şimdi sana gönderdim. Sen lüzum göster, yine bana gelsin. Ben onun filmlerini çekeceğim ve böylelikle de geçimimi sağlamış olacağım!' " Bu olay üzerine Ruhselman kesin kararını verir, "Ben bu insanlar arasında, bu şartlar altında doktorluk yapamam, öteki çalışmalarına ağırlık vereceğim," der ve muayenehaneyi kapatarak İstanbul'a gider.

Artık Dr. Ruhselman, bilgi çalışmalarına daha fazla zaman ayırmak istemektedir. Bu nedenle maaş karşılığı çalışabileceği bir iş aramaya başlamıştır ve böyle bir imkan da eline geçer. Akdeniz'de, Marsilya hattında çalışan Ankara yolcu gemisinde doktorluk yapmaya başlar. Böylece, odasında yoğun bilgi çalışmaları için zaman bulur.

1947-1954 arasındaki dönem, en yoğun celse çalışmalarının

yapıldığı dönemdir. Ruhselman kendisini tamamen ruhsal araştırmalara yöneltmiştir artık. 1948 yılında Ankara'daki ve İstanbul'daki üniversitelerde Ruhçuluk üzerine dizi konferanslar verir. Büyük bir bölümü celse çalışmalarından oluşan *Ruhlar Arasında* adlı kitabını 1950'de yayımlar.

Dr. Bedri Ruhselman, en büyük amacını gerçekleştirmek üzere bir dernek kurmayı hedeflemektedir. Bu nedenle, Taksim Sıraselviler'de, Billurcu Çıkamazında bulunan harap bir yeri düzenleyerek kullanmaya başlar. Resmi olarak da, 30 Mart 1950'de Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneğini kurar. Kurucuları; Dr. Bedri Ruhselman, Dr. Sevil Akay, avukat Suat Plevne, Muammer Bayurgil ve Nurettin Özmen'dir.

Dr. Bedri Ruhselman 1951'de *Allah* adlı kitabını yayımlar. Aynı anda o sıralarda Ankara'da yayınlanan "İç Varlık" adlı dergiye yazılar yazmaktadır. Yine bu dönemde Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği, Uluslararası Spiritüalizm Ruhçuluk Federasyonu'na üye kabul edilir. Aynı yıl Stockholm'de Uluslararası Spiritüalizm Kongresi

yapılmaktadır. Dr. Ruhselman, bu kongreye, "Medyumluğun ve Ruhların Dünyamızdakilerle Görüşme ve Münasebetlerinin Neo-Spiritüalizma Görüşü ile İlmi İzahı» başlıklı 61 sayfalık bir rapor sunar. Böylece kongreye katılan on beş ulusun yanında Türk bayrağı da yer almıştır. Bu rapor ayrıca dünyadaki çeşitli ruhçu merkezlere dağıtılmış ve yankılar uyandırmıştır. Dr. Bedri Ruhselman'a, Londra'daki Uluslararası Spiritüalizm Federasyonu Başkanı Hitchcock'tan, hayranlık dolu bir mektup gelir. Bu rapor aynı zamanda, *Medyumluk* adıyla Türkçe olarak da yayınlanmıştır. Ruhselman, 1952'de *Ruh ve Kâinat* adlı bir dergi yayınlamaya başlar. Ancak dergi maddi imkansızlıklar sebebiyle 18 sayı sonra kapanmak zorunda kalır. 1953'te de *Mukadderat ve İcabat* adlı kitabını çıkarır.

Yapılan celse çalışmalarında oldukça ilginç bilgiler elde edilmektedir; geleceğe ait kehanetler bunlara örnektir. 1953 yılı, Nisan ayının birinci gününde, Sirkeci Yedinci Noterliği'nde resmen tescil edilen bir ruhsal tebliğde şöyle denmektedir: "Türkiye böyle bir arızaya uğrayacaktır. O kaviste, (Burada Mersin körfezinden başlayarak, takriben Seyhan nehri yatağını takip eden kavis kastediliyor.) deniz içerici çekilmesi olacak." Nitekim bu kehanet, 1966 yılının 13 Martunda gerçekleşir. Söylenen bölgede deniz 31 metre çekilir. Antalya'da ise 2 metre alçalmıştır. O tarihteki gazeteler bunu "görülmemiş olay" başlığıyla manşetten vermişlerdir. Böylece 1953 yılında ruhsal kanalla alınan kehanet, 13 yıl sonra gerçekleşmiştir.

Dr. Ruhselman'ın bu dönemdeki çalışmaları ve yönlendirmeleri tipik bir idealist insanın örgütleyici hareketlerine benzer. Yazılarını yayınlamaya çalışır, broşürler bastırır, sokaklarda dağıtır. Amacı, ruhsal bilgileri daha geniş kitlelere ulaştırabilmektir.

Dr. Ruhselman, aralıksız çalışmalarıyla aldığı bilgileri tamamen hazmettikten, onları kendi yaşamında uyguladıktan sonra, başka varlıklardan yeni bilgiler almaya başlar. Bu varlıklardan başlıcaları, kendilerini, "Kadri", "Mustafa Molla", "Şihap", "Kemal Yolcusu" gibi adlarla tanıtmışlardır. Bu bilgilerle büyük mesafeler kateden Ruhselman, "Rehber" adlı varlığın celseleriyle ikinci büyük faaliyetine başlamıştır. Bu celselerden sonra, 1957 yılına kadar üç yıllık bir ara döneme girilir.

9 Aralık 1958 tarihinde yine bir kehanet tebliği alınmıştır. Dr. Bedri Ruhselman'ın operatörlüğünü yaptığı celse notere onaylatılmıştır. Bu kehanet, Türkiye'nin belirli yerlerinde meydana gelecek sel felaketlerini 50 gün öncesinden haber vermektedir. Ve olaylar aynen gerçekleşmiştir.

Ruhsal bilgi çalışmaları artık yepyeni bir yoğunluğa girmiştir. Bu nedenle Dr. Bedri Ruhselman, 1957 yılında görevi genç arkadaşlarına teslim eder ve Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneğinden ayrılır. Kasım ayında "Meşale" adlı varlığın celseleriyle yeniden bilgi alınmaya başlanır.

Ruhselman'ın bu yoğun çalışmalarını gerçekleştirdiği evi gayet mütevazı idi; küçük bir salon, onun yanında bir oda ve küçük bir mutfaktan ibaretti. Odasında bir gardrop ve seyyar bir yatak vardı, salonu ise kitaplarla doluydu. Çalışma masasının üzerine gelen kısmın tavanında, iplerle ucu duvardan duvara tutturulmuş beyaz bir bez geriliydi. Bu bez, kömür ve odun sobası beraber yandığı için oluşan bazı ufak kömür-odun kurumlarının kendisinin üzerine dökülmesine engel olurdu.

Bütün bu yorucu çalışmalar sonucu, Dr. Ruhselman 1958 Haziranında bir kalp krizi geçirir. İki ay süreyle Cenova'da tedavi görür. Gemi doktorluğunu

bırakmıştır artık. Türkiye'ye döndükten sonra, düzenli bir yaşam sürmesi gerekirken, aksine çok ağır bir tempo ile çalışmalarını sürdürür.

"Meşale" celselerinden sonra, kendisini "Önder" adıyla tanıtan daha yüksek bir varlıktan bilgiler verilmeye başlanır. Bu son varlık, bütün bilgilerin toparlanmasına, anlamlandırılmasına imkân hazırlamış ve o zaman, dünyaya böyle aralıklarla verilen bilgilerin tam bir düzen içinde olduğu ortaya çıkmıştır. Dr. Bedri Ruhselman'ın ise, ilahi bir vazifeye hazırlandığı daha iyi anlaşılmıştır.

"Önder" adlı bir plânın denetimi altında, bir kitap yazdırılmaya başlanır. Tarih 1958 Eylül'üdür. Bu çalışma 1959 Ağustos'unda son bulur. Ruhselman'a, o güne kadar verilmiş olan bütün bilgilerin olduğu en yüksek realitede bir çalışmadır bu. Kendisine verilen bu büyük bilgileri "derleme vazifesi" sırasında, 3-4 ay süreyle, günde 20 saat çalışmış, sadece 4 saat uyumuştur.

İlâhi *Nizam ve Kâinat* kitabının medyum vasıtasıyla alınmış esnasında Bedri Bey'in kendine ait bir tebliğ alma biçimi vardır. Eski tabirle buna "Psişik İnfisal" yani psişik ayrışma denir. Psişik ayrışma; bugün birçok psikoterapistin kullandığı ayrışma tekniklerine çok yakın olan bir tekniktir. Medyum

tam transa sokmadan, yarı trans halindeyken, çok yükseklere çıkarabilecek bir teknik. Bu alanda, şimdiye kadar hiçbir uygulayıcı böylesine deneysel çalışmalar yapmamıştır. Batı'nın kullandığı teknikler ise, tam trans ve tam hipnoz halidir. Bu teknikte, zaten kişinin iradesi tamamıyla ortadan kalkıyor. İrade tamamıyla operatöre ait oluyor. Bedri Bey'in kullandığı psişik ayrışma tekniği; medyumun bilgi aldığı plan ile de bağlantılı olarak, kendi bilincini tam bloke etmeden, sanki karşı karşıya iki insan konuşuyormuş şeklinde yaptığı bir çalışma türüdür. Zaten, Önder Planı'ndan alınan bilgiler de bu metotla alınıyor. Ve alınan bilgiler, tekrar tekrar Plan'a teyit ettiriliyor. Kitabın medyumunu farklıdır, operatör olan kişi, kitabın da derleyicisi olan Dr. Bedri Ruhselman'dır.

Dr. Bedri Ruhselman'ın dünyaya gelişinin gerçek hedefi, hayatının son yılı içindeki çalışmalarını oluşturan, bu bilgilerdir. Derlemiş olduğu bu bilgiler için, «Bu, hiçbir zaman benim eserim değil, Yukarı'nın eseridir,» demiştir.

Dr. Ruhselman son altı ayını İngilizce okuyarak, müzik dinleyerek geçirmiş ve kendisine ötealeminden bildirilen ölümünü beklemiştir. Kalp rahatsızlığı da iyice ilerlemiştir artık. 1960'ın Şubatında, bu dünyadaki büyük vazifesi için kullanmış olduğu bedeninden ayrılır.

Dünya tekâmül öğretim kadrosu içinde aldığı kutsal vazifesini, noksansız ve en iyi şekilde yerine getirerek, vazife halkalarından birini de Türkiye'de tamamlayan, Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneğinin kurucusu ve Türkiye'deki metapsişik biliminin öncüsü Dr. Bedri Ruhselman, her şeyden önce bilgi, hakikat ve vazife insanıydı. O ilme, ilkelere, hakikati araştırmaya; doğruluğa, fazilete, erdeme büyük önem verir ve bu konudaki görüşlerini şöyle belirtirdi:

“İyiliğin ve dürüstlüğün yitirildiği bir

ortamda, gerçek sanat ve fazilet gelişemez. Pisagor teoremini ezberlemekle, kimse insan olmayı öğrenmemiştir. Bir insana gelişimi için nefes kadar vazgeçilmez şekilde lazım olan şey, önce yüksek insani değerlerdir. Diğer her şey ondan sonra gelir. Sağlam ahlakın olmadığı yerde, bilim de yozlaşır.”

Dr. Bedri Ruhselman; insanları seven, neşeli, çekingen, çalışkan, arkadaş canlısı, azimli, ilkelerine bağlı, kibar, yardımsever, yasalara son derece bağlı; eline aldığı bir konuyu çok iyi inceleyip, mantık süzgecinden geçirip sonuca varmadan bırakmayan, üstünkörü iş yapmayı sevmeyen, kendisine verilen görevi ne olursa olsun en iyi şekilde yapmaya çalışan, yapmadığı zaman son derece üzülen; esyaya, gösterişe önem vermeyen; ruhsal çalışmaların dışında son derece toleranslı, Tanrı sevgisiyle dolu olan bir kişiliğe sahipti. İnsanlarla olan ilişkileri son derece yumuşaktı. Karşısındaki insanlara son derece saygılı ve içten davranırdı. Çok zeki ve uyanık bir insandı. Kendisine anlatılanları büyük bir dikkatle dinler, yerinde ve inandırıcı cevaplar verirdi. Doğruluğuna inandığı konuları taviz vermeden savunurdu.

Çok nazik, samimi ve mütevazı bir insandı; neşeli ve hoşgörülüydü. Herkesle herkes olmasını bilir, hiçbir zaman üstünlük iddiasında bulunmazdı. Ruhsal çalışmalar sırasında ise çok titiz, çok disiplinli, katıyen taviz vermeyen bir anlayışla çalışır, karşısındaki insanlardan da aynı ciddiyeti, dikkati ve özeni göstermelerini isterdi.

Ruhsal irtibatlar sırasında son derece şüpheli ve titiz davranırdı. Gelen varlığın bilgisinden emin oluncaya kadar sorular sorar, bilgisine güven duyduktan sonra irtibata geçer ve celse yapardı. O, hem faziletli bir bilim adamı, hem de eşsiz bir metapsişikçiydi. Hayatının her anı bir bilgiye, idrake ve ilkeye bağlıydı. □

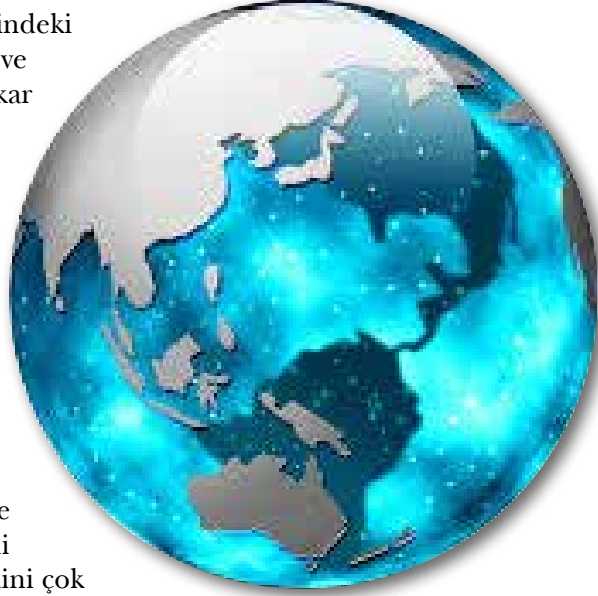
Dr. Bedri Ruhselman

Simyacıların Efendisi

Fatih Küçükuysal

A TEŞTEN kor olmuş örs üzerindeki demire çekicinin vuran, ateş ve demirin kadim ustası zanaatkar ve simyacıların efendisi Hephaistos (İfestus). Olympos'un her yerinde onun emeği varmış. Metalleri eritip dönüştürürken ölümsüzlere çeşit çeşit silah o üretir, zırhlarını o yaparmış. Bunları yaparken volkan ateşini kullanırmış. Çünkü demir dövme atölyesi yanardağdaymış. Kaba, çirkin topal ama aynı zamanda mütevazı ve sanatçı kalbi varmış. Hem ölümlüler hem de ölümsüzler onun işçiliğine ve inceliğine hayranmış, onun eserlerini görünce hemen tanımış. O da kendini çok iyi tanımış. Kendi özünü gayet iyi bildiği gibi...

Şaman Türk simyacı savaş silahları için kurulu devasa atölyeyi denetliyordu. Aynı mıknaş gibi etrafına manyetik enerji yayan Demir*, dünyanın merkezindeki magmada yaşayan simyacıların lordu Hephaistos'un ruhu gibi güçlü ama nazikti. Simyacı ergitme** fırınının yanına gelmişti. İçindeki odunların kor olduğu fırının sıcaklığı yüzünü yalıyordu. Çevredeki simyacılar çekiçlerini örslerine her vurduklarında çınlayan sesler birbirine karışıyor, kubbe tavanda toplanıp gökyüzüne ulaşıyordu.

Eriyik haldeki saf demir elementi, yapılacak silahın kalıbına dökülmüştü. Kalıpta soğurken şekil verme işlemi başlatılıyordu. Örs üzerine alınan demir, dövülerek istenilen son sanatsal işlemler de yapılmış oldu. Şaman simyacılar bunu bir kutsiyet havasında yapıyordu. Dünyanın en derininden simyacıların efendisi kendilerine hediye verilmiş bu madene şekil vermek bir yaratım gibiydi. Örsteki demir dövme, Türklerin Bozkurt önderliğinde dünyaya yayılma destanlarında bir simgeydi. Bu eylem, astrolojik yeni yıl olan "Yeni Gün" anlamındaki Nevruz kutlamalarının da bir ritüeliydi.

Demir tavında dövülüyor, arzın merkezinde sıvı olan maden yeryüzünde en

* Demir: Atom numarası 26 olan yer kabuğunda en çok bulunan metal. Demir içeren Magnetit (Fe₃O₄), Hematit (Fe₂O₃), Siderit (FeCO₃) gibi cevherlerden 1000 C üzerindeki sıcaklıklarda elde edilir. Simgesi Fe.

** Ergitme: Cevherden metal elde etmek için kullanılan metalürjik bir yöntem. İstihsal.

sert madenlerden birine dönüşüyordu. İnsanın da içi, ruhu özden bir parça taşıyordu. Öz, dışa doğru katlaşıyor, insanın önyargılarından ve yanlış inanç kalıplarından dolayı kalbini katılaştırdığı gibi... Şaman simyacı biliyordu ki öz herkeste aynı ama insan kalıplarına göre şekil alıyor, farklı görünüyordu. Farklılıklar arzın derinlerinde, ruhun sıcaklığında yok oluyor tek oluyordu. Yerden yer altına, bilinçten bilinçaltına, maddeden ruha yaklaştıkça insan özü kavriyordu. □

SIRIUS

Sirius Gizemi

Günümüz gökbilimcilerinin Sirius Yıldızı sistemi hakkında daha yeni yeni keşfettileri ayrıntılı verilerin, bir Afrika kabilesinin binlerce yıllık gizli geleneklerinde yer alması nasıl açıklanabilir? Bu garip bilgilerin Sümer ve Mısır uygarlıklarına dek nasıl izlenebildiğini; Mısır, Sümer ve Yunan mitlerinin Sirius yıldızı ile ilgili ortak noktalarını, bu harika ve heyecan verici kitapta bulacaksınız.

9 786058 187115

(RM)

KİTAPLARIMIZI
Büyük Kitabevlerinde ve
BİLYAY YAYINCILIK
Ruh ve Madde Yayınları
Beyoğlu Adresinde Bulabilirsiniz.
0212 243 18 14

Yeni Çıktı

Sirius Gizemi

SIRIUS

Robert Temple

Tuz, Cıva, Sülfür

Rudolf Steiner

1. Bölüm

BUGÜN, bir önceki dersimizin konusuna devam etmemizi öneriyorum. Size, 16. ve 17. yüzyıldan bugüne sıra dışı önemleri hala sürmekte olan üç kişiden söz etmiştim: Giordano Bruno, Verulam'lı Lord Bacon ve Jacob Boehme. İnsanı anlamak, insana dair bir şeyleri bilmek için nasıl kendileriyle mücadele ettiklerini ancak amaçlarına ulaşamadıklarını biliyoruz. Yaşadıkları dönemlerde, insan varlığına dair kadim bilgi çoktan kaybolmuştu ve o günlerin en üstün zihinlerinin samimi gayretleri yeni bir bilgiye doğru yol gösteremedi.

Jacob Boehme'nin tuhaf ve anlaşılmasız sözlerinde, evreni insanda ve insanı evrende bilip tanımaya dair bir tür özlem olduğu söylenir. Boehme'nin evrene ve insan varlığına dair bilgisinin toplamından, daha derin bir içgörüyü bakılınca, insanın yeryüzü-öncesi varoluşuna, yeryüzü yaşamına inmeden önceki insana işaret eden bir şey ışıltar gibidir. Ancak Boehme'nin eserlerinde yeryüzü-öncesi bir varlık olarak insana dair hiçbir net tarif veya tanımlama bulamayız.

Aşağı yukarı bunları anlatmıştım size. Jacob Boehme'nin tereddütle ve duraksayan kelimelerle yeryüzü-öncesi insan varlığını tarif ettiğini söyledim; ancak onun tam önümüze koyduğu insan, yeryüzüne inebilmiş olmasından önce ruhsal alemde bir can-ve-ruh varlığı olarak ölmüş olmalıydı. Boehme, yeryüzü-öncesi insanın ancak dumura uğramış halini anlatır. Ve dolayısıyla, insandaki evren ve evrendeki insan gerçekliğini anlayamaz halledir.

Şimdi, Giordano Bruno'yu düşünecek olursak, o yarı şair yarı bilim adamını; onun muhteşem resmedilmiş ifadeler kullanarak anlattığı evren bilgisine sahip olduğunu görürüz. O da insanı, evrenin bu muhteşem tablosu içine yerleştirmeye çabalar; o da insandaki evreni ve evrendeki insanı tanımaya gayret etmektedir. Ancak bu bilgiye aslında ulaşmaz. Bruno'nun imgeleri güzellik ve ihtişamlı doludur. Bir yanda sonsuzluklara doğru süzülür ve diğer yanda insan canının/tininin derinliklerine dalar ama yine de bütün bunlar netleşmemiş, bulutumsu halde kalır. Bruno'nun

söylediği her şey, uzamın evrenindeki şimdinin insanını ve uzamsal evrenin ta kendisinin doğasını tarif etme çabasını açığa vurmaktadır.

Yeryüzü-öncesi insana etkisiz biçimde geri dönen Boehme gibi, Bruno da bize uzay ve de kozmos ile bağlantılı olarak yeryüzünde yaşayan insanın bulanık bir resmini vermektedir. Bu resim ise yeryüzü-öncesi ve yeryüzü-sonrası insana dair bir manzara açacak olan, insanın kozmosla ilintisine dair gerçek içgörüyü işaret edecek kadar net değildir.

Verulam'lı Lord Bacon'a dönecek olursak, onda, aslında, insan varlığına dair herhangi bir geleneksel fikrin artık olmadığını görürüz. İnsanın doğasına dair kadim durugörü algısından ve de Gizemler'den geriye kalmış eski içgörülerden hiçbir iz yoktur onda.

Ancak Bacon, duyuyla algılanabilen dünyaya bakar ve insan zekasına, bu duyu-varoluş dünyasının fenomenlerini ve nesnelere birleştirme, bunları yöneten yasaları keşfetme görevini yükler. Böylece, insan can/tininin algısını, canın/tinin uykusu sırasında içine gömüldüğü dünyaya aktarır ama orada, insan doğasından ziyade doğanın resimlerine ulaşır. Bacon'un baktığı mantıksal ve soyut bakış açısından görüldüğünde ise bu resimler, önümüze ancak insan doğasının dışsal unsurunu koyar. Oysa, bunlar içsel olarak deneyimlendiklerinde, yavaş yavaş, insanın ölümden sonraki varoluşuna dair vizyon haline gelirler zira insanın ölümden sonraki varlığının gerçek durugörü algısı, doğanın gerçek bilgisinin ta kendisi aracılığıyla elde

edilecektir. Böylece, Bacon da, 16. ve 17. Yüzyılın, insanı evrende ve evreni insanda tanıma çabalarından birini oluşturur.

Ama, bu resimleri yeni bir deneyim oluşturacak biçimde yoğunlaştırmadığı için güçleri yetersiz kalmıştır. Zaten bunu yapamazdı zira eski gerçeklik, canın/tinin deneyimleri içinde yaşamıyor artık. Bacon, ölümden sonra yaşam bilgisinin adeta eşğinde durur ama bu bilgiye aslında erişmez.

Dolayısıyla şöyle diyebiliriz: Jacob Boehme halen yeryüzü-öncesi insana dair bilgiye sahip olduğunun işaretlerini vermektedir: kadim gelenekten damıtılmış ama yeteriz bir bilgidir bu. Giordano Bruno ise onu, bir yanda can/tin ve diğer yanda kozmik arka planı ile dünyasal/yeryüzü insana dair bilgiye götürebilecek bir

evren tarifine girer. Ancak Bruno, ne kozmosa ve ne de onun sunumuyla canlandırılmış bir “monad”a indirgenmiş olan canın/tinin yaşamına dair yeterli tarif vermekte başarılı olur.

Bacon, doğa bilimlerin izleyerek evrimleşeceği hatları işaret eder; sırf maddesel olan içindeki Ruhsal’ın kıvılcımını nasıl hür insan idrakinin güçleri ile araması gerektiğini anlatır. İnsan bilgisinin bu hür etkinliğine işaret eder ama içerik sağlamaz. İçeriği olsaydı, Bacon yeryüzü-sonrası insanı işaret ediyor olurdu. Ama bunu yapamaz. Onun bilgisi de yetersiz kalır.

İnsan evriminin daha önceki çağlarında içsel varlıktan hareketle yaratılması mümkün olmuş olan canlı bilginin tamamı, o yüzyıllara gelene dek çoktan kaybolmuştu. İnsan, evrenin bilgisini bulma amacıyla içsel varlığına baktığında bomboş kaldı. Kendi içsel bilgi yaşamı ile birlikte

aslında kendisini “kaybetmişti” ve ona kalan şey dış dünyanın, dış doğanın manzarasıydı ki insan, bu dış doğadan değildir. Jacob Boehme ise Halk Bilgeliğinden şöyle bir şey damıtmıştı: İnsanda üç ilke vardır; bunlara tuz, cıva, sülfür adını verir. Ancak bunlara kendi dilinde atfettiği önem, modern kimyada verileden tamamen farklıdır. Aslında, modern kimyanın kavramlarını Boehme’nin muhteşem ancak tutuk anlatımı ile bağlantılandırarak olsak, sözcüklerinin anlamı tamamen boşalır. Şüphesiz, Boehme tarafından tamamen farklı bir anlamda kullanılmışlardı.

Bu ifadeler -tuz, cıva, sülfür- Boehme’nin fikirlerini besleyen Halk Bilgeliğinde halihazırda ne anlama gelmekteydi? Boehme tuzun, cıvanın veya sülfürün insandaki işleyişinden söz ederken kesinlikle gerçek ve somut bir şeyden söz etmektedir.

Günümüz insanı kendisinden, can/tin doğasından söz ederken gerçek içeriği olmayan soyut fikirler seslendirir. Boehme ise adeta, somut gerçeklikle dolu bilginin son kırıntılarını bir araya getirmiş gibidir. Dıştaki doğa, duyularla algılanabilir ve insan aklıyla idrak edilebilir halde mevcut haldeydi. Bu dışsal doğada insan süreçlerin ve fenomenlerin varoluşunu görmeyi öğrendi ve ardından, sonraki asırlar içinde, doğada gözlemleyebilmiş olduklarından hareketle insanın yapısına dair bir fikir inşa etmeye girişti. Başka bir deyişle, insanın varlığını anlamak, insanın dışında olacak şekilde algılanan şeyeye dayandırıldı ve böylece, insan doğasını bu dışsal mecra/ortam aracılığıyla anlama çabasıyla, insanın bedenine dair bir kavrayış da inşa edildi; bu kavramlaştırmanın, insanın gerçek varlığıyla uyumlu olup olmadığına dair hiçbir bilgi olmaksızın.

Dıştaki, duyularla algılanabilen dünyada gözlemlenen süreçleri sentezlemek ve bunları, insanın derisinin sınırları içinde meydana gelen içsel süreçlere uygulayarak, asla insanın gerçek varlığı olmayan bir tür insan hayaleti gelişti. Bu insan hayaletinde düşünme, hissetme ve isteme becerileri söz konusuydu ama bunlar soyutlamalar, gerçekte dışsal doğanın yalnızca yansımaları olan güya içsel deneyimlerle dolu gölgeli düşünce resimleri olarak kaldılar. Bacon’un döneminde, ruh-ve-can varlığının bedensel doğaya nüfuz etme tarzına dair en ufak bir fikir kalmamıştı; ve eski durugörü bilgisinden aktarılan gelenekler de anlaşılmamıştı.

Peki, Ruhsal Bilim bu konuda ne söyler? İlk başta, insanın bedensel

doğasını incelediğimizde, bunu duyularla, beslenmeyle ve ayrıca beslenme ve duyuşsal algılamının rastlaştığı/eşzamanlı olduğu süreçlerle yapmalıyızdır. İnsan yemek yediğinde, besin özümser; kendi içine doğanın dış maddelerini alır ama aynı zamanda onları tadar, dolayısıyla bir duyuşsal algılama, dışarıdaki doğadan hareketle insanın içine doğru devam eden bir süreçle iç içe geçer.

Bir an için, tat alma algısının eşlik ettiği beslenme sürecini düşünün. Tat duyusu uyarılırken ve beslenme süreci işlemeye başlamışken, dışsal maddelerin insan organizması içinde çözülüp sıvılara dönüştüğünü görürüz. İlk olarak, bitkilerin cansız doğadan özümlediği dışsal maddelerin hepsine form verilir. Cansız doğada formu olmaksızın var olan şey fikri aslında kendini geçersiz kılar. Bütün maddelerin temelinde kristaller vardır. Ve kristalize formda olmayan, formu olmadığını gördüğümüz toz ve benzeri maddeler aslında dağılıp parçalanmış kristalleşmelerdir. Kristalize, cansız doğadan bitkiler kendi besinlerini çeker ve bunları kendi doğalarına özgü

biçimde inşa ederler. Buradan, yine, hayvanlar besin sağlarlar. Dolayısıyla şöyle diyebiliriz: Doğada, her şeyin bir formu, kendi düzenlenimi vardır. İnsan bu formları içine aldığı anda, onları çözüp dağıtır. İnsanın organizmasında işleyen süreçlerin bir biçimi budur. Dış doğada var olan formlar çözümlür. Organik sınırlara dönüşürler.

Ama bu maddeler özümsemiş sızıya dönüştüğünde, ilk başta dağılıp çözülen formlar tekrar inşa olmaya başlar. Tuz yediğimizde, ilk olarak, organizmadaki sıvılar aracılığıyla eriyip dağılır ama sonra, ona tekrar form veririz. Bitkilerden aldığımız maddeleri yediğimizde, eriyip dağılırlar ama sonra, içsel olarak yeniden eski hallerine dönerler ama bu kez, bedensel sıvılar içinde değil de eterik bedende.

Ve şimdi, kadim zamanlarda, örneğin bir insan tuz yediğinde neler olduğunu düşünün. Tuz eriyip dağıldı ve eterik bedeninde yeniden form buldu ama insan, bütün bu süreci içsel olarak algılayabildi. Tuzun geçirdiği biçimlenme sürecine dair içsel bir düşünce-deneyimi edinmişti. Tuz yediğinde, tuz eriyip dağıldı ve tuz kütü, eterik bedenindeydi. Buradan hareketle, tuzun bir küp şeklinde olduğunu anlamıştı. Ve böylece, insan kendi varlığını içsel olarak deneyimlerken, doğayı da kendi içinde deneyimledi. Kozmik düşünceler onun kendi düşünceleri haline geldi. Hayaller, düş benzeri imgelemeler olarak deneyimlediği şeyler, eterik bedeninde kendilerini açığa vuran formlardı. Bunlar kozmik formlardı, kozmik düzenlenimlerdi.

Ancak, gün geldi, bu çözümler ve yeniden inşa süreçlerini eterik

bedeninde deneyimleme becerisini insan kaybetti. Giderek daha ve daha çok dışsal doğaya dönmek zorundaydı. Tuzun formunun kübik olması, onun için içsel bir deneyim değildi artık. Tuzun gerçek düzenlenimini bulup anlamak için dışsal doğayı soruşturmak zorundaydı.

İşte böylece, insanın dikkati tamamen dış dünyaya çevrildi. Kozmik düşünceleri eterik bedeninin içsel algılayışıyla artık deneyimlemiyor olmakla ilgili bu radikal değişim, 15. Yüzyılın başlarından beri meydana gelmekteydi ve Bruno, Boehm ve Verulam'lı Bacon'ın döneminde ise belirli bir zirveye ulaştı.

Oysa Jacob Boehme, Halk Bilgeliği'nin o kırıntılarını yine de toparlayabilmişti: İnsan, dıştaki madde dünyasından özümsemiş her şeyi eritip dağıtır. Bu, tuzun suda erimesi gibi bir süreçtir. İnsan bu suyu kendi içinde, yaşamsal sınırlarında taşır. Bütün maddeler, yiyecek malzemesi olduğu sürece, tuzdur. Bu tuz eriyip dağılır. Tuzlarda, kozmik düşünceler toprak/ yeryüzü üstünden ifade edilir. Ve yine, insan bu kozmik düşüncelere kendi eterik bedeni içinde tekrar form verir. "Tuz-süreci" budur.

...

Bunlar, çok eski zamanlarda tamamen farklı bir bilgeliğin ve bilimin, eterik bedende gerçekleşen süreçlerin içsel algılanışı aracılığıyla deneyimlenmiş bir bilgeliğin var olduğunu işaret eder: bunlar, kendilerini insana sürekli tekrarlanan kozmik düşünceler olarak açığa vururlar. Toprağın kristal biçimlenişlerinde bedenlenen ve insanın eterik bedeninde biçim verdiği ve bilinçli biçimde deneyimlediği

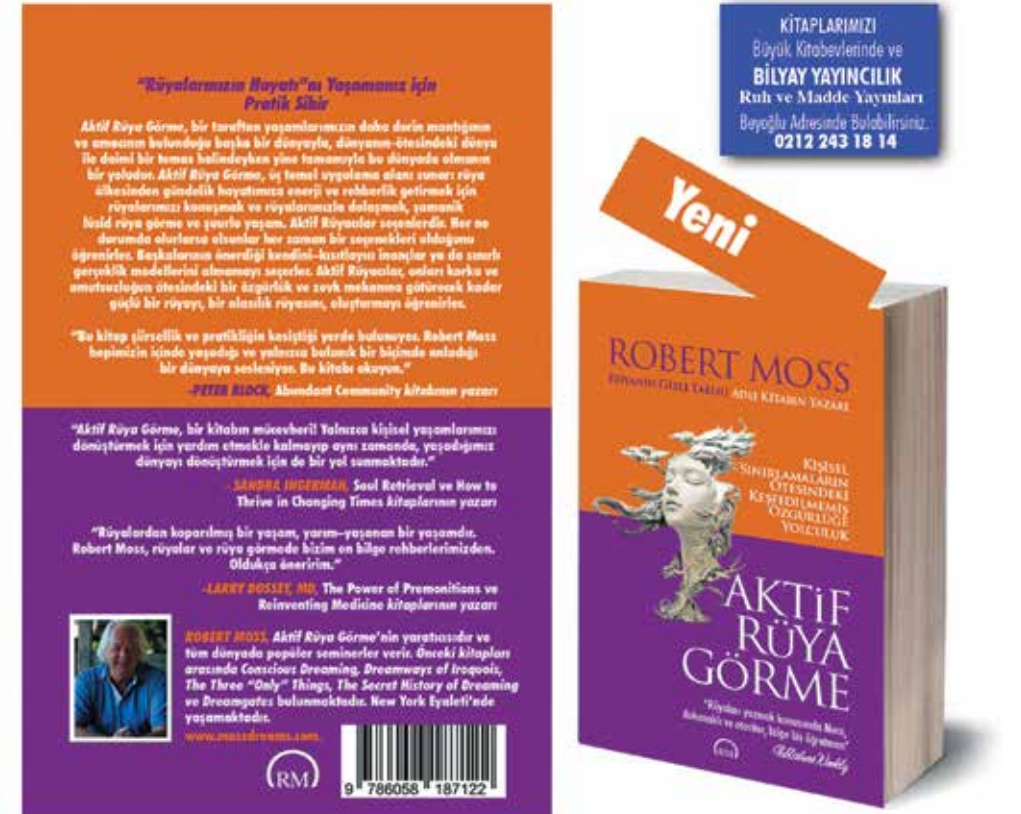
düşüncelerden inşa edilen dünya: zaman içinde yokolup giden kadim bilgelik buydu.

Kendimizi eski Gizem-sığınaklarından birine gönderebilesek ve bir İnisyenin evrene dair verdiği tarifi ruhsal açıdan dinleyebilsaydık, şunun gibi bir şey olurdu: Evrenin tamamında kozmik düşünceler dokunmaktadır: Kelam işlemektedir. Toprağın kristal biçimlenmeleri, kozmik Kelam'ın tekil parçalarının bedenlenişidir. Şimdi, tat alma duyusu pek çok duyudan biridir. İtme ve görme süreçleri de benzer biçimde ele alınabilir ama onlarda, tuzların eterik formdaki işleyişi daha dışsal

bir anlamda düşünülmelidir. İnsan tuzlarda bedenlenmiş olanı duyuları aracılığıyla alır ve eterik bedeninde yeniden form vererek bunu kendi içinde deneyimler. Kozmik düşünceler kendilerini insanların düşünceleri içinde tekrarlar. Evren, insanda ve insan, evrende tanınır. Eski zamanların İnisyeleri, somut ve sarsılmaz sezgi ile, evrene ve insana dair vizyoner, rüya benzeri bilgilerinden çıkartıp tarif edebilmekteydiler.

Devam Edecek...

Rudolf Steiner tarafından 1931 yılında verilen bir konferanstan kısaltarak çeviren: Yasemin Tokatlı

Bedensel Ölümden Sonra Hayatta Kalma ve Parapsikolojinin Gelişimi

Carlos S. Alvarado

3. Bölüm

(Carlos Alvarado'nun bu makalesi *Journal of Society for Psychal Research*, Cilt:67, sy. 871, Nisan 2003 sayısında yayınlanmıştır. Carlos Alvarado'nun izni ile burada yer alıyor. Lütfen www.spr.ac.uk ve *Parapsikoloji Vakfının* www.parapsikoloji.org web sitesini ziyaret edin).

TARTIŞTIĞIM şeyin iyi bilindiği tartışılabilse de ve hayatta kalma ve Ruhçuluk fikirlerinin etkisi açık olsa da açık olan şeyin hissiyatının sıklıkla bir sonradan düşünce olduğu hatırlanmalıdır. Psişik araştırma eğer Ruhçuluk dışında diğer hareketlerden etkilenmiş olsaydı o çok farklı olabilirdi. Eğer mesmerizmin daha fazla etkisi olsaydı (ve oldukça tesirlidir), SPR muhtemelen hayvan manyetizmi fikrine daha fazla dikkat sarf ederdi ve benzer güç kavramlarına da, ki o ölçüm, buluş ve aynı güçlerin kullanımına vurgu ile sonuçlanabilirdi. Orda komite tarafından idare edilen mesmerik faaliyetin bazı

çalışmaları vardı (Barrett, Gurney, 1883) ve gurney(1884) ama onlar SPR'nin mevcudiyetinjin ilk üç yılı sonrasında devam etmemiştir. Daha fazla mesmerizm temelli bir yaklaşım Reichenbach'ın Od araştırmasını dahil etmiş olabilir (1849/1851) Reichenbach onun evrensel bir güç olduğuna inanıyordu. Od hasaas bireyler tarafından, kistallerden, minerallerden, mıknaatlardan ve insan bedeninden yayılan ışıklar olarak algılanmaktadır. SPR bu araştırma başlığını Cemiyetin kuruluşundan sonra (Barrett, Close, 1883) terk etmiştir. Ek olarak, bir hayvan-manyetizmi temelli psişik araştırma, şifaya daha fazla ilgili olabilirdi, transfer edilen süptil enerjinin bazı şekillerini içerdiği genel olarak kabul edilmiştir.

Eğer Hristiyanlık 19.yüzyıl SPR çalışması üstünde daha etkili olsaydı, psişik araştırma türbelerde şifa mucizeleri üstüne daha fazla vurgu yapabilirdi (Mariller, 1891). Benzer şekilde, SPR'nin çalışması eğer Teozofi Ruhçuluk üstünde daha fazla etkili olsaydı, Ruhçuluk farklı olacaktı. Medyumlar ve dezenkarne insan varlıklarının çalışması yerine saha üstatların güçlerine veya ruhsal üstatlara daha fazla dikkat sarfederdi ve "insan olmayan ruhsal varlıklar" tarafından üretilen etkinin çalışmasına dikkat sarfedilirdi (Hodgson, 1885).

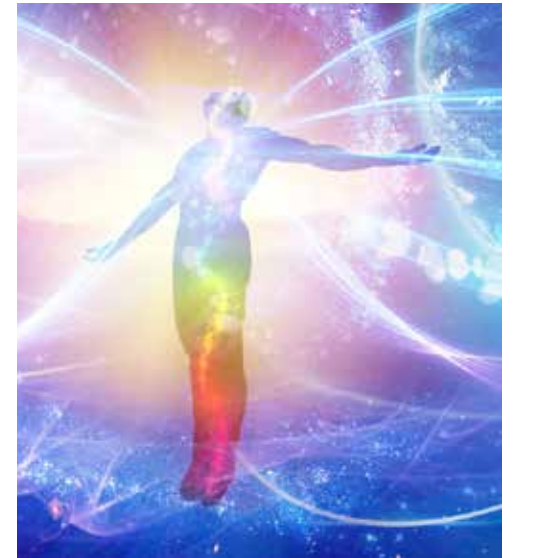
J.B.Rhine ve Meslektaşları

TARİHTEKİ bir diğer an genelde parapsikoloji için çok önemli olarak tanınmaktadır, bunlar Joseph Banks rhine ve onun Duke Üniversitesi'ndeki meslektaşlarının

çalışmalarıdır ve onun karısı ve meslektaşı Louisa E. Rhine, hayatta kalma ve ruhçuluk hareketinden derinden etkilenmiştir, buna rağmen sonradan parapsikolojinin bu kavramla bilimsel olarak ilgilenemeyeceğini önermiş (J.B.Rhine, 1974).

Rhine (1937) kitabı *Zihnin Yeni Öncüleri*'nde, 1920'lerde Arthur Conan Doyle'un Ruhçuluk üstüne bir dersini dinlediğini anlatmıştır. O ruhçuluğun eğilimlerine ikna olmamasına rağmen Doyle'un hevesinden ve pozitif yaklaşımından etkilenmişti. Rhine şöyle yazmıştır, "Onun inandığı şeyde bir hakikat ölçüsü varsa...o aşkın öneme sahip olacaktır" (sy.54).

1926'da, Rhineların medyumlarla önemli deneyimleri olmuştur. Bunlardan biri fizik medyum Margary idi, o ölü kardeşi Walter'ın kendisi vasıtası ile maddileşmeler ve diğer fenomenleri üretebildiğini iddia ediyordu. Bu tek celse Rhineları performansların hileli olduğuna ikna etmişti (Rhine ve Rhine, 1927)

Aynı yıl psikişik araştırmacı Walter Franklin Prince eğer mantal medyum Minnie Soule ile oturum yaparlarsa Rhinelara ödeme yapmayı teklif etti (L.E.Rhine, 1982,sy.105-105), kendisi önceki literatürde Bayan Chenoweth olarak bilinmekteydi. Dennis Brian(1982,sy.53), Rhine biyografisinde Hevesli Yolcu'da, bu celselerde J.B. ve Louisa'nın farklı görevleri olduğunu bildirmişti.Louisa ayrı bir odada notlar tutarken , J.B odada Bayan Soule ile birlikteydi, medyomu sorguluyordu. Sonuçlar Louisa'nın günlüğüne kaydettiği şekilde hayal kırıcıydı (L.E.Rhine, 1982,sy.105).

1927'de, Detroit Halık Okul Sisteminde bir memur olan John F. Thomas, medyumsal iletişim kayıtları için kendisi ile çalışır mı diye Rhine'a yaklaştı (L.E.Rhine,1982,sy.111-113). Thomas,Soule ile celseler yapıyordu ve ölmüş karısı ile iletişim kurmak için diğer medyumlarla da çalışmalar

yapıyordu. Rhine kabul etti ve Thomas ondan medyumsal kayıtları ile çalışmak için William MvDougal ile Duke Üniversitesi'nde aynı yıl çalışmasını istedi. McDougal o zamanlar Duke psikoloji departmanının başkanıydı. Sonunda Rhine'lar McDougal tarafından karşılandıkları Duke'a vardılar. Onların Duke'taki ilk çalışması Thomas'ın malzemesi üstüne merkezlenmişti ve sadece sonradan DDA araştırmasına giriştiler.

Rhine'lar Thomas ile birlikte Bayan Soule ile yapılan medyumsal celselerin değerlendirilmesine yardı etmek için devam ettiler, sonradan diğer zihinsel medyumlarla devam ettiler, Eilen J. Garret ve Gladys Osbourne Leonard gibi. Thomas sonununda medyumsal çalışması için Duke Üniversitesi'nden psikolji doktorası derecesi aldı. Hayatta Kalma Üstüne Vaka Çalışmaları (Thomas, 1929) ve Normal Algılamanın Ötesinde(1937)

kitaplarını yazdı. Thomas, J.B. ve Louise Rhine'in kendisine birçok şekilde yardım ettiklerinden bahsetti.

Bu erken medyumsal çalışmanın etkisi Rhine'ların kendilerinden önceki diğer araştırmaçıların fark ettiklerini takdir etmelerini sağlamıştıe, üretilen bilgi kaynağını belirlemedeki zorluklar buna dahildir. 1920 yılında Prince'e yazdığı bir mektupta , J.B.Rhine şöyle demiştir: "Henüz şimdi süpernormal olanın kanıtını sağlamak için düşüncelerimizi organize ediyoruz, bilginin süpernormal üretimi ile ilgili ne kadar çok hipotezler görünmüştür ve bunlardan hangisinin doğru olduğunu nasıl keşfedebiliriz..."

Bununla birlikte , sonradan Rhine hayatta kalma hakkında daha pozitifli. 21 Mart 1929'da, Prince'e Thomas'ın medyumsal kayıtları ile ilgili olarak yazdığı mektupta, Rhine şöyle demiştir: "Bay T2ye çok minnettarız, bu malzemenin en azından delilsel olduğuna ikna olduk, bilgimize ulaşılabilir hipotezler kesinlikle en kabul edilebilir ruhsal yorumlardır" (Mauskopf ve McCaugh, 1980,sy.328).

Bu hayatta kalma ve onun çalışmasına olan pozitif yaklaşım Rhine'in 1928'den1929'lara civarında geliştirdiği bir fikirde yansımıştır. Bu "Deneysel Din Enstütüsü" kurulmasıydı (Mauskopf ve McVaugh, 1980,SY.87). Onun enstütüsünde yapılacak çalışmanın bir kısmı ruhun varoluşunun delilini çalışmaktı, hayatta kalmayı ima eden böylesi fenomenlerin raporları buna dahildir. Birkaç yıl sonra 1933'te Journal of SPR'de yayınlanan bir makalede H.F.Saltmarsh tarafından hayatta kalma ile ilgili makale hakkında yorum yapmıştır. Rhine)1933a) hayatta kalma

çalışmalarının amaç veya motivasyon delili üzerine odaklanması gerektiğini tartışmıştır. Kendi kelimeleri ile:

Hayatta kalma teorisine üstün kanıt değeri sunan atıfta bulunduğum delil tipleri sadece bir bireye uygun amaçları açıkça gösterir, tanımlanan sözde ruh. Zihindeki nokta , ayrıcalıklı motivasyon, ilgili bireyin geçmiş hayatına dahil olan acenteden daha fazla tanımlayıcıdır, onun kişiliğini tarif eden gerçeklerden veya onun eforlarına bağılı iddia edilen fiziksel tezahürlerden.

Elbette bu yeni bir şey değildi. Niyet ve amaç noktası Hyslop(1919) ve Myers (1903) gibi araştırmaçılarından önce tartışılmıştır, bunlar buna iki örnektir. Rhine yeni bir şey önermiyorken, ne de ruh ve psiye yaşayan kaynaklardan ayırt etmek için çözüm önermiyorken, makale onun 1933'lerde hayatta kalmayı düşünmede istekli olduğunu göstermektedir. Gerçekte aynı yıl SPR dergisinde daha ileri iletişimler yayımlandıktan sonra Rhine'in hayatta kalmaya bir soru olarak atıfta bulunmasına dikkat etmek ilginçtir, " en önemlileri arasında bu sahada tartışmalıyız" (Rhine, 1933, sy.125)

Rhine hayatta kalma düşüncesine ilgi göstermeye devam ederken (Rhine, 1943,1956,1960,1974) şimdi klasik olan monografi Duyular Dışı Algılama'yı 1934'te yayınladığında , hayatta kalma meselesinin ertelenmesi gerektiğine açıkça karar vermiştir. Rhine hayatta kalmayı kitabın birinci bölümünde tartışmıştır. Parapsikolojik fenomen tiplerinin sınıflandırmaya başlamıştır. Parafizik fenomenler genel olarak DDA'yı, radyesteziyi, psikometriyi ve dikey ruh iletişimlerini içermektedir. Telekinezi, ışıklar,

sıcaklık değişimleri ve aporlar, psiko-fiziksel olarak tasarlanmıştır. Psiko-fizyolojik kategorisi maddileşmeleri (materyalizasyon), germe (uzanım) ve stigmatikleşmeyi içermektedir. Negatif posesyon veya şifa parapsiko-patolojik fenomenlerin bir parçası olarak düşünülmüştür. Son olarak parapsiko-edebi fenomen, bireyin ötesinde olan yazı veya sanatın üretilmesini içermektedir.

Bu sınıflandırma faaliyet ile karşılıklı etkileşimlidir. Cismani faaliyet yaşayanlardan ve dezenkarne ruhlardan gelen etki olarak gelen etkiye atıfta bulunmak anlamına geliyordu. Rhine şöyle yazmıştır:

Orda bu prensiple ilgili olarak 4 temel sınıfın varlığı görünmektedir; bir cismani faaliyet bir diğerini etkileyebilir, telepatik olduğu gibi veya bir cismani olan ilgili tek şahsiyet olabilir, durugöründe olduğu gibi. Cismani olmayan ajan... bir cismani olanı etkileyebilir, medyumsal deneyimler gibi. Veya

dördüncüsü, cismani olmayan şahsiyet parapsikolojik kapasitelerle, bir cismani olanın yardımı olmadan fenomen üretebilir gibi görünmektedir ve “tekinsiz” dednen istilalarda görüldüğü gibi. (J.B.Rhine, 1934a, sy.8-9)

Rhine kitabında sadece iki birey arasında üretilen DDA etkisi ile (bir gönderici ile telepati testleri) ve bir birey ile (gönderici olmayan durugörü testleri) ilgilendiğini beyan etmiştir. Etkileri bu sistemde nasıl sınıflandıracağından emin değildi, özellikle de cismani olmayan ajanla ilgili olarak. Rhine sonradan kitabında görevin iki evreli olduğunu tartışmıştır. Birincisi, her fenomenle ilgili girişimler yolu ile telepati ve durugörü hakkında öğrenmek ve radyestezi gibi diğer parapsikolojik fenomenler hakkında öğrenmek. İkincisi, onların işleyişi ile ilgili diğer değişkenler hakkında daha fazlasını bulmak. Bu görevler tamamlandığında cismani olmayan fenomen benzer

bir süreci takip ederek daha detaylı olarak keşfedilebilir (J.B.Rhine, 1934a, sy.147, aynı zamanda Rhine 1934b ye bakın) Ama bu sonraki adım Rhine’in araştırma programında cismani olmayan ajana kayacak şekilde, asla meydana gelmedi-muhtemelen daha zor olduğu için. Sonradan Rhine’in yazdığı gibi, hayatta kalma sorusu yaşayanların psi kabiliyetlerinin daha iyi bir anlayışını beklemeliydi: “Bir şey için, hayatta kalma hipotezi ile ilgilenen yeterli deneyleri tasarlamadan önce psi süreçleri faaliyetinin sınırlarını ve koşullarını bilmemiz gerekmektedir. DDA ve PK açıklamasının ötesinde birşeyin deliline sahip oluncaya kadar, böyle olacaktır” (J.B.Rhine, 1947, sy.214).

Maalesef Rhine hayatta kalmanın taraftarları için hayatta kalmanın test edilemez olduğunu tartışarak bunu sonlandırmıştır (1974). Herşeye rağmen hayatta kalma onun erken dönem çalışmaları için önemli bir motivasyondur ve belirli fikirler veya hareketler ne kadar da kesindi ama beklenmeyen etkiler parapsikoloji üstünde etkili olmuştur.

Son olarak, orda Rhine’in Ruhçuluktan nasıl etkilendiği ile ilgili bir yol daha vardır. Psişik fenomen genel olarak bize insan varlıklarındaki fiziksel olmayan bir görünümün delilini gösterdiği inancı vardı, bu da zihnin bedenden bağımsız olduğudur. Rhine bu görüşleri diğer yayınları arasında kitapları “Zihne Varmak (1947)” ve “Zihnin Yeni Dünyası’nda (1953)” tartışmıştır.

Bu fikirler Rhine’in tartıştığı gibi onun deneylerinin sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Rhine hayatının erken dönemlerinde dinle ilgilenmiştir

ve ve bir rahip olmayı planlamıştır ve böylece fiziksel olmayana olan inancı ortaya çıkmıştır. Rhine’in bu başlıktaki fikirleri Louise Rhine’in (1982) J.B. ile geçen otobiyografisinde yer almıştır, Saklı Birşey. Ama Rhine aynı zamanda Ruhçuluk ve onun fenomenlerinin ima ettiklerinden de etkilenmiştir. Arthur Conan Doyle gibi Ruhçuların yazılarının ve fikirlerinin farkında olarak, hem o ve hem de Louisa, Ruhçuların insanların bedenlerinden daha fazlası oldukları inançlarını biliyorlardı, ki orda fiziksel sınırlamalara bağlı olmayan bir insan varlığı bileşeni vardı. 1865’lerde İngiliz Ruhçu Benjamin Coleman şöyle beyan etmiştir, “Ruhun etsel bedenden ayrı olduğu, bir yaşayan varlık olduğu bir kere kabul edilsin, madde üstünde dinamik bir güç olduğu ve maddeci zihni denetleyen bir güç olduğu kabul edilsin” (Coleman, 1865, sy.128) Benzer şekilde T.P.Barkas (1876) Ruhçu Gazetesinin sayfalarında tartışmıştır: “Eğer bu fenomenler doğru ise onlar çok önemli yansımaları önermektedirler. Zihin beynin yönlendirdiği organizma olmuş moleküler maddenin bir özelliği değildir...ama fiziksel beyinden bağımsızdır...” (sy.261) Giriş kısmında bahsedildiği gibi Bozzano, Flammarion (1900) ve Myers (1903) gibi yazarlar aynı şekilde tartışmışlardır.

Rhine bu edebiyatın bir kısmı ile tanıştı. 1923’te, Amerikan SPR başkanına yazdığı bir mektupta şöyle demiştir: “Myers’in İnsan Şahsiyeti ve diğer bu tarz kitapları okumuş olarak konunun insanlık için öneminden derinlikle etkilendim” (L.E.Rhine, 1982, sy.92). Rhine’ler kendilerine insan

varlıklarının ve fiziksel olmayan anlayışı hakkında ümit veren cevaplar bulmada bererak bir kavramsal geleneğin farkındaydılar. Sonraki fikir gerçekte Rhine'in psinin doğası hakkındaki fikirlerinin temel eğilimiydi (Beloff, 1982; Lanuzzo, 1983).

Ruhçuluk ve Psişik Fenomenin Karmaşıklığı

HAYATTA kalma psişik araştırmayı diğer daha süptil yollarla etkilemiştir. Bunlardan biri Ruhçuların anlayışımıza kattığı medyumsal ve diğer fenomenlerin anlayışdır. Ruhçuların basit, psişik fenomenin doğası hakkında üniter görüşleri olduğunu bazen düşünüyoruz. Bruna Fantoni (1974), Magia Y."parapsikologia'da" kendi sihir ve parapsikoloji tarihini yazmıştır:

Başlangıçta Ruhçular bütün paranormal fenomenlerin dezenkarne varlıklar tarafından kaynaklandığını tartışmıştır...Zamanla, öteki ruh ve medyum arasındaki işbirliği olasılığını kabul etmeye başladılar...Sonunda, paranormal fenomenlerin ölümlerine müdahalesi olmadan varolduğunu kabul etmeye zorlandılar ve hatta öteden kaynaklanan fenomenlerin şuuraltından gelen unsurlar olabileceğini kabul ettiler. (Sy. 319-320)

Fantoni'nin görüşü birçok bireyi temsil etse de, asli edebiyatın bir çalışmasının bu sürecin modifiye edilmiş bir görüşünü sunacağına inanıyorum. Bu da, bazı Ruhçuların yazılarının hayatta kalma fenomeninin teorik açıklamalarının bir farkındalığını göstermektedir, dezenkarne ajandan ziyade. Gerçekte

Ruhçu edebiyet farklı olasılıkların zengin bir entellektüel tartışmasını içermektedir. Psişik araştırmalar tarihi bazen bilimin Ruhçuluk üzerindeki zaferi olarak yazılmıştır ama orda başlangıçtan itibaren bunu tartışmak için bir boşluk vardır. Ruhçular sorgulanan fenomenler için alternatif açıklamaları bize sağlıyordu. Daha da önemlisi, Ruhçuluk psişik araştırmayı kavramsal olarak şekillendiren birçok fikrin gelişimi için bir kaynak sağlamıştır. Bunlardan biri medyumluğun açıklaması olarak canlı varlıklardan- psi fikridir.

Medyumluğu Açıklamak İçin Yaşayan Fikirlerde Psi

PARAPSIKOLOJİ degisindeki makalesi "Parapsikoloji, Sonra ve Şimdi"de Louise E. Rhine (1967) yaşayanlardan kaynaklanan DDA açıklamalarının 1920'lerde başlayan deneysel çalışmadan sonra, ulaşılabilir ve gerçekçi olduğunu önermektedir. Rhine, Duke Üniversitesi'ndeki DDA çalışmasına kısmen dikkat sarfetmiştir. Onun görüşüne göre:"Hayatta kalma sorunu ile ilgili medyumsal çalışma çağının sonunu getiren metot eksikliği değildi. Bunu yapan DDA müessesiydi" (Sy.,238). L.E.Rhine 1920'lerde hayatta kalma hakkında pozitif ve ilgili olanların , " o zamanlar alternatif bir açıklama olduğunu bilmediklerini" söylemiştir. Bu görüşte DDA eski günlerde dikey medyumsal iletişimlerin içeriğini açıklamak için yeterince iyi tesis edilmemiştir. Bunda biraz hakikat payı var, sonraki deneysel DDA çalışması bu fenomenin ve ilave olara, bu çalışmalar hakkında daha fazla delil sağlamıştır. Ama

Louisa Rhine abartmıştır, mevcut olan hiçbir alternatif açıklamanın olmadığını söyleyerek abartmıştır. Rhine Ruhçuluğun ve psişik araştırmaların başlangıcından beri orda medyumsal iletişimlerini açıklamak için DDA'nın kullanıldığı uzun bir geleneği görmezden gelmiştir. DDA delilinin gerçeğinin daha iyi bilinir hale gelmesi, burda mesele değildir. Tarihi t4erimlerde önemli olan şey medyumların gözlemcileri bu DDA açıklamalarının değerine ikna

olmamışlardı, bu onlar için gerçek bir süreçti. Burda erken dönem Ruhçu edebiyatının yaşayanlardan psi örneklerini sağladığını tartışıyorum, bu fikirlerin Ruhçuların kendilerinden kaynaklandığı görünmektedir ve bazı vakalarda , hayatta kalmaya inanan ruhçu olmayanlardan kaynaklanmaktadır.

Devam Edecek...

Çeviren: Burak Erker

Kaynak: survivalafterdeath.org.uk

Türkiye'de 1958 Öncesi Alman Ruhsal Tebliğler'den

Söylenmedik söz, tekrarlanmadık nasihat mı kaldı? Okumak değil, düşünmek lazım. Her sözün manası ilk anda başka bir tesir bırakarak geçer; düşünce ilerledikçe mana değişir, zaman geçtikçe tesiri artar. Bir tebliğde, aldığınız manadan ziyade izlenimi düşününüz! Sizde bıraktığı eser nedir? Sizi sürüklediği yerdeki güzellik, içinizdeki huzur, kalbinizdeki duygulanma, acıma hissi, şefkat arzusu, kalıcılık iştiağı, sevgililer hasreti, merak sevki, ölüm kaygısı, ayrılış acısı, hataların tekrarlanması, azmin noksanlığı, cesaretinizin kırıklığı mıdır?... Hangi kısma ait bir etki içindeyseniz ona ait olan tebliğleri okuyunuz! Bakalım derdinize derman, isteklerinize ferman mı? Unutmuş olduklarını ruhunda harekete geçirmiş değilse, kurtuluşunu kolaylaştırmış değilse, noksanını anlamış, ona yetecek bir cevabı muhakkak bulmak lüzumunu duymuşsundur. Eksik keşfedilirse giderilmesi kolay. Bilinmeyen derdin şifası olmaz.

Tebliğ Kaynağı: Kadri S:180

DUYURU

Metapsişik
Tetkikler
ve İlmî
Araştırmalar
Derneği

İnsanlığı
Birleştiren
Bilgiyi Yayma
Vakfı

BİLYAY VAKFI KONFERANSLARI CANLI YAYINDA!

UZUN YILLARDAN BERİ VAKFIMIZDA GERÇEKLEŞTİRİLMekte OLAN
SALI KONFERANSLARININ
İNTERNET ÜZERİNDEN CANLI OLARAK İZLEYEBİLİRSİNİZ.

1950'LERDEN BU YANA SPİRİTÜEL BİLGİYİ YAYMAYI VAZİFE EDİNEN
BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ,
GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK
VAZİFESİNE DEVAM ETMEKTEDİR.

KONFERANSLARIMIZI ARTIK DÜNYANIN HER YERİNDEN

<http://new.livestream.com/bilyay>

BAĞLANTISINI KULLANARAK,
HER SALI TÜRKİYE SAATİYLE 19.30'DA CANLI OLARAK İZLEYEBİLİR,
DİLERSENİZ KAÇIRMIŞ OLDUĞUNUZ KONFERANSLARI DA AYNI
ADRESTEN TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.
YAYINLARIMIZ KESİNTİSİZ VE REKLAMSIZDIR.

İYİ SEYİRLER!

NOT: YAYINLARIMIZLA İLGİLİ İSTEK, ÖNERİ VE ELEŞTİRİLERİNİZİ
BEKLİYORUZ.

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

- 05 MART Tedavi Sanatı Olarak Homeopati Vildan ŞENGÖZ
12 MART Akış Psikolog Mine GÖRGÜN
19 MART Ekloptazmik Celseler, Fantomlar, Hayaletler Gültekin ÇİLEKAR
26 MART İnsanlığı Birleştiren Bilgi Cüneyt ÇİLEKAR

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı No: 4/6 Beyoğlu - İSTANBUL • Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45 •

Faks: (0212) 252 07 18 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- 05 MART Nefes..... Dr. Gamze ARPACI
19 MART Devre Sonu ve Olaylar Rahmi ÇEVİK

Yer : 1456 Sok. No: 92 Yaşar Apt. K: 4 D: 7-8 Alsancak İZMİR • Tel: (0232) 464 00 17

e-posta irader@irad.org • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- 09 MART Medyomluk Nedir? Ne Değildir?..... Tümerhan MERAL
23 MART Niyetlerimiz Ve Dualarımız..... Bilgehan MERAL

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA • Tel: (0531) 950 26 52

e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: İSTANBUL'DA SALI KONFERANSLARINA VE DİĞER İLLERDEKİ
ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR.

GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Bilyay Yayıncılık/Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

300 Soruda DeneySEL Ruhçuluk:

Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz.....15 TL

300 Soruda Ölüm ve Ötesi:

Alparslan Salt.....15 TL

Atalarımızdan Gelen Karmayı Şifalandırmak:

Steven D. Farner.....27 TL

Başka Yaşamlar, Başka Benlikler:

Roger Woolger.....23 TL

Büyük İnisyeler:

Edouard Schuré.....55 TL

Çağlar Boyu Uçan Daireler.....9 TL

Çocukların Unutulan Dili:

Lillian Firestone.....17 TL

Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir.....19 TL

Edgar Cayce: Thomas Sugrue.....25 TL

Enki'nin Kayıp Kitabı: Zecharia Sitchin28 TL

Enneadlar: Plotinos.....16 TL

Eon: Jean E. Charon.....11 TL

Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson.....9 TL

Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt.....7,5 TL

Gerçek Dünyadan Manzaralar.....20 TL

Gerçek Varlık Ruhtur: Leon Denis.....8 TL

Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne

Psikolojik Yorumlar: 1.Cilt, Maurice Nicoll.....27 TL

2.Cilt, Maurice Nicoll.....27 TL

4.Cilt, Maurice Nicoll.....25 TL

Günlük Sofroloji: Jean Yves Pecollo.....10 TL

Güzel Hayatı Yaratmak: Beyaz Kartal.....6 TL

Hayatlar Arası Hayat: Michael Newton.....30 TL

Herkes için Ötealem Rehberi: G.M. Roberts.....13 TL

Hinduizm: Swami Nikhilananda.....15 TL

Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının

Tenasüh inancıyla ilişkisi: Dr. A. i. Yitik.....8 TL

İşığı Giden Dönüşüm Yolculuğu: Kaia Nightingale.28 TL

İşel Gerçeklik: Paul Brunton.....10 TL

İki Dünya Arasında: F.: Wiedemann.....14 TL

İlahi Nizam ve Kainat Terimleri Sözlüğü:

Alparslan Salt/Cem Çobanlı.....35 TL

İsa Keşmir'de mi Öldü?: S. Obermeier.....8 TL

Kader Sorunu: Leon Denis.....13 TL

Kutsal Tesirler: J. G. Bennett.....8,5 TL

Küresellik: Cengiz Çevre.....7 TL

Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar:

G.I. Gurdjieff.....20 TL

Ölüm Sonrası: Colin Wilson.....22 TL

Ötealeme Geçerken Gördüklerimiz:

Sir William Barrett.....8 TL

Psikik Korunma: Fadime Çelik.....20 TL

Ruhların Kaderi: Michael Newton.....32 TL

Ruhların Yolculuğu: Michael Newton.....30 TL

Ruhsal Alemin Işığı: Silver Birch.....10 TL

Ruhsal Alemin Sonsuz imkanları: A. Pauchard.....6 TL

Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny...11 TL

Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny...10 TL

Ruhsal Dünyaya Uyanış:

Sandra Ingerman / Hank Wesselman.....30 TL

Ruhun Güçleri: Leon Denis.....8 TL

Semboller Ansiklopedisi: Alparslan Salt.....35 TL

Sevinç ve Güzellik Alemleri•Kader Bilmecesi:

A. Pauchard.....7 TL

Şamanik Yolculuk: Sandra Ingerman.....20 TL

Şamanik Yolun Çalışma Kitabı: Leo Rutherford.24 TL

Şifa Çemberinden Bakış: Leo Rutherford, Ma.24 TL

Tanrı'nın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben.22 TL

Tekrardoğuş 2. Cilt.....13 TL

Tekrardoğuş 3. Cilt.....13 TL

Tekrardoğuşu Keşfetmek: Hans TenDam.....28 TL

Umut Habercileri: Paola Giovetti.....12 TL

Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:

John Willner.....22 TL

Yaşayan Zaman Ve Zamanın Entegrasyonu:

Maurice Nicoll.....18 TL

Yeni Çağ Toplumunun ihtiyaçları: J. G. Bennett...8 TL

Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19.....10 TL

Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....18 TL

Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....20 TL

Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....22 TL

Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....26 TL

Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....30 TL

Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....34 TL

Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44.....40 TL

Meta Yayınları

Fiyat Listesi

Aslan Halkı: Murry Hope.....12 TL

Bir Yaşamınız Daha Olsa:

Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl.....15 TL

Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!: Janet Cunningham,

Michael Ranucci.....12 TL

Diyet ile Romatizma Tedavisi: J. V. Belle.....11 TL

Dünya'ya Mektup: Elia Wise.....16 TL

Emmanuel'in Kitabı:

Judith Stanton, Pat Rodegast.....18,5 TL

Excido: Aysun Bitir.....10 TL

Göksel ve Yersel Işımlar: Wilton Kullmann.....10 TL

İçten Yaşamak: Sri Aurobindo ve Anne.....13 TL

Kainatın Masalı: Zeynep Zahal Camat.....14 TL

Kendinizi Güvende Hissedin: William Bloom.....13 TL

Kıyamet Kitabı: Zeynep Zahal Camat.....10 TL

Masumiyete Dönüş: J. M. Schwartz.....16 TL

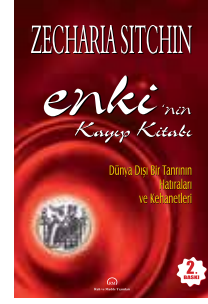
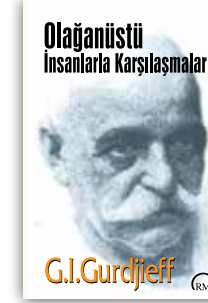
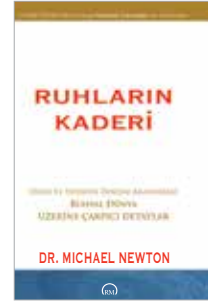
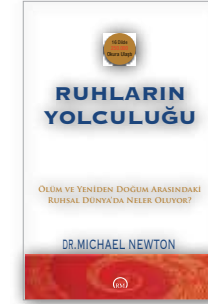
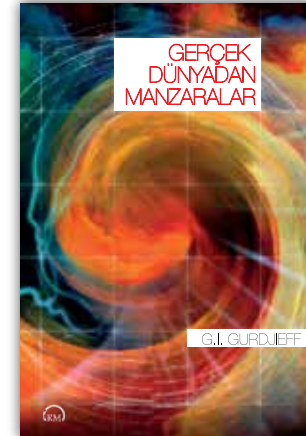
Mong: Hendrick Vannek.....10 TL

SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı Kurmak:

D. Zohar-Dr. I. Marshall.....19 TL

Strese Son!: Alix Kirsta.....20 TL

Zararlı Işımlardan Korunma: W. Kullmann.....11 TL

İLÂHÎ NİZAM ve KÂİNAT Okumaları

ONLINE/PERCULUS

**PAZARTESİ
GÜNLERİ**
Saat
21.00'de
**DEVAM
EDİYOR..**

ilahinizamvekainatonline@gmail.com

adresine katılmak istediğinizi mail ile belirtmeniz yeterli...